

Bajtársi Levél

XLII. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

CALGARY, ALBERTA, CANADA

1989, ÁPRILIS 30.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

világszervezetünk, az MKCsBK alakult: 1949-ben

bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékonycélú társadalmi egyesületeket alapítottak
az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

OHIO államban: Magyar Csendőrök Családi Közössége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B.56-940, Cleveland, OH., USA, 1954. Julius 14.-én.

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékonyági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmarie Veterans' Benevolent Association of Toronto). No. 10. Liber 1163, Toronto, Ont., 1962, szept. 27.-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Vétérans Gendarmes Royaux Hongrois), No. 96 Libro C-268 Quebec, P.Qu. le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie) No. 8775, Edmonton, Alta., 28th October, 1975.

K i a d j a:

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712 - 54th Ave., S.W.

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V 0E1

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
alakulási év 1949, Gráz, Ausztria. Vezető 1950- 1960-ig:
néhai nemes folkusfalvi FOLKUSHÁZI LAJOS, ny.á.m.kir.altábornagy
a m.kir. Csendőrség volt felügyelője.

ÖNKÉNT ÉS ÖNZETLENÜL INTÉZI VILÁGSZERVEZETÜNK TÁJÉKOZTATÓ,
NYILVÁNTARTÓ ÉS SEGÉLYÜGYI SZOLGÁLATÁT.

A./ KÖZPONTI VEZETŐSÉG:

vitész Szendi József segélyalap kezelő pénztáros (Sarasota)	Dr. Kiss Gyula központi vezető	Domokos Sándor Bajtársi Levél főszerkesztő
ifj.vitész Kőrössy Zoltán jelvény érem-kezelő	Dr. Szalontai Sándor a torontoi csoport vezetője	Fazekas Lajos nyilvántartó
Vörös Imre ellenőr	vitész Rácz István központi pénztáros	Varga István ellenőr

B./ BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCSBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója; Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Gráz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén, 1947.VI.21-1949-ig a "Gráz-i Magyar Csendőrök Bajtársi Asztaltársaság"-a, utána az MKCSBK 1951-ig.

Ügyvezető, levelező, szerkesztő és kiadó: Jegenyés Pál főtörm.; Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Dreibergenben, majd Utrechtben 1951.V.12-től 1964.IX.5.-ig: néhai vitész Karsay Jenő alez.; munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, született Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etobicoke-ben 1964.X.1-től 1975.VI.10.-ig: néhai vitész Kövendy Károly CM. százados.

Szerkesztette és kiadta 1975.VII.1-től 1981.XII.31.-ig Calgary-ban, (Alberta, Kanada) : dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven) Sarasotában, (Florida, USA.) 1982.I.1.-től 1983.V.31.-ig: vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983.VI.1.-től a Szerkesztő Bizottság, s kiadja a Vezetőség:

vitész Keresztes Lajos lektor	Domokos Sándor főszerkesztő	Dr. Kiss Gyula felelős kiadó
----------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Amen.*

BAJTÁRSI LEVÉL

" Járd be a világot és hirdesd a M.Kir.Csendőrség jó hírnevét! "

(Néhai vitéz SUBIK KÁROLY prelátus, Gráz 1948.XI.20.-án)

XLII. Évfolyam 1. szám

CALGARY, 1989. ÁPRILIS 30.

TARTALOM:

	OLDAL:
I. A Vezetőség hírei 1 - 3
II. Személyi Hírek,Kitüntetés, Gyógyulás, Halottaink 4 - 13
III. Beszámolók a bajtársi közösségek és az ifjuság életéből 13 - 19
IV. A magyar élet egyesületi és társadalmi eseményei 19 - 26
V. Cikkek,elbeszélések,beszámolók 26 - 30
VI. A Múzeum hírei 30 - 31
VII. Bel- és külföldi sajtóhírek,könyvek,zeneszerzemény 31 - 40
VIII. A Vezetőség levelesládájából 40 - 46
IX. Helyesbítés,értesítés,egyéb,nyugtázások 46 - 48

M. KIR. FEGYVERES ERŐK MUZEUMA

Alapították és fenntartották,mint MKCsBK Múzeum és Könyvtárt Torontóban, Az Eszmei Csendőr Laktanyában 1971.IV.18-1984.XII.16.-ig,a torontói magyarság és más látogatók osztatlan elismerését kiérdemelve az MKCsBK, a Központi Vezetőség és néhai vitéz SZATHMÁRY KÁROLY C.M. (1916- 1985) ügyvezető elnök, muzeumőr.

A Múzeum állandó CÍME: Magyar Ház, Kanadai Magyar Kultur Központ
840 St. Clair Ave., West
TORONTO, Ont., M6C 1C1 Canada.

A Múzeum vezető és irányító szerve a MUZEUMI BIZOTTSÁG.

Elnök: Dr. NAGY GYÖRGY

TAGJAI:

A MUZEUM RÉSZÉRŐL:

Dr. Szalontai Sándor
Jakab Iván
Kiss Károly
Peterdy Mihály
Borbás Károly tb.cső.
ifj. Podonyi István

A MAGYAR HÁZ RÉSZÉRŐL:

Dr. v. Ormay József
Kósa István
Csekő Miklós
Sárközi Aurél
Szűcs Gábor

Kurátorok: Dr. Szalontai Sándor és Borbás Károly

I. A VEZETŐSÉG HÍREI

1.szám

1989

Csendőrnep 1989

M.Kir.Csendőr Bajtársi Közösség
Központi Vezető

Csoportjainknak, szórványainknak

Calgary, 1989 február 14.-én

Kedves jó Bajtársaim!

Testületünk, a m.kir.Csendőrség alapításának 108. évfordulóját értük meg a mai napon. Bár ebből mindössze változatlanul 64 évet teljesítettünk közbiztonsági és háborús szolgálatban, az idő mulását az emigrációs évek mutatják.

Ha visszanezünk az elmúlt 1988-as esztendőre, megjelennek lelki szemünk előtt a Hadak Útjára távozott bajtársaink újra fiatalon, erőben, egészségben, mosolygó arccal, vitéz VATTAY FERENC, BOGSÁNYI JÓZSEF ezds. urak vezetésével... Szálljon áldás poraikra, őrizzük meg híven emléküket.

Mi, akik egyre ritkább sorokban ugyan, de menetelünk tovább, fel kell figyelni az utolsó évek változásaira. Mióta a Szovjetunio jelenlegi vezetője meghirdette a "peresztroika" és a "glasnost" programját, nő a nyugtalanság, feszültség. Mintha kibontakozás előtt állának nemcsak az ázsiai országok, hanem a közép-kelet-európai államok és nemzetiségek is.

Hitler és Stalin 1939 augusztus 24-iki közös egyezményével bekebelezett balti államok (Esztország, Lettország és Litvánia) önrendelkezési jogokat, a lengyelek szabad munkásszervezetük a Solidarity elismerését, míg a csehek a "Prágai tavasz" idején élvezett engedményeiket követelik.

Magyarországon mintha lejárt volna a Rákosiékat követő Kádár János és kora. A fiatal generáció (FIDESZ) a fenyegető csőd elkerülésére gazdaságpolitikai önállóságot akar az országnak kiharcolni. Magyarország és Csehszlovákia ipari és kereskedelmi szerződéseket kötöttek az Európai Közös Piacnal (Nyugateurópa). A budapesti kormány amnesztia-rendeleten dolgozik az 1956 és 1957-ben elítéltek részére - bizonyos bűncselekmények kivételével. A szabadságharc otthoni neve már nem ellenforradalom, hanem népfölkelés.

A legújabb hírek szerint pedig Budapesten új kereskedelmi akadémia létesül a Világbanknak a kölcsönével. Itt nem hagyományos marxista közgazdaságot, hanem a nyugati stílusú közgazdaság tudományt fogják tanítani. Ezek után most már az a kérdés, hogy a Nyugat: "... kész-e és képes-e lehetővé tenni Magyarországnak a világgazdaság vérkeringésébe a tőke és az áru piacba való bekapcsolódását? "... Ezzel a problémával foglalkozik Csernohorszky Vilmos (Nemzetőr 1988.dec-1989.jan.) és ezen fog mulni, hogy lesz-e magyar gazdasági újjászületés.

Az elmúlt év részünkre is hozott meglepetést. Egyik magyarországi történész az elmúlt hónapokban a napi sajtóban ír a Csendőrségről és válaszol érdeklődő levelekre. Adatai alapján türelemmel gyomlálja a negyven éven át beszajkózott "hivatalos" rágalmat, mert hiszen akkor,

az országvesztés idején, bűnbakra volt szükség.

Mi még nem vagyunk ott, ahol a spanyolok Franco generális alatt, aki Madrid mellett csodálatos hegybevéjrt katedrális építtetett, ahol a polgárháború hősi halottai nyugosznak egymás mellett, tekintet nélkül arra, hogy melyik oldalon harcoltak. A békében közbiztonsági szolgálatot teljesítő és a hadrakelt csendőrnek egyaránt Szolgálati Utasítása, előljárói parancsa és fölöttes hatósága föl hívásai szerint kellett eljárnia.

Ha sok csendőr lelke mélyén nem is értett egyet bizonyos törvényes rendelkezésekkel, de mint a törvény felesküdtött öre, minden körülmények között teljesítette azt. Ez a belső küzdelmekkel járó, de mindig hű kötelességteljesítés tette a csendőr szolgálatát minden más fegyvernem áldozatvállalásánál is nehezebbé.

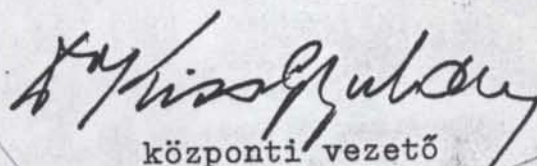
Ez váltotta ki az " általános elítélés " átkát, de ugyanakkor itt, az emigrációban ez váltja ki a Testület felé a nemzethű egyének és szervezetek elismerését. Mert az emberi erkölcsérzet olyan, hogy mindig az igazságtalanul szenvedő mellett érez. Ennek elismerése, a tettek tárgyilagos elbírálása, s a kölcsönös megbecsülés hozza majd meg a megbékélést. Ezért fogadjuk köszönettel az emigrációs szervek mellettünk való kiállítását itt, ahol a nemzet véleménye szabadon nyilvánítható.

Addig azonban, még hosszú esztendőök fognak eltelni. Talán unokáink fogják majd megérni az 1944-ben, Debrecenben egyedül a m.kir. Csendőrség mint testület ellen hozott általánosító, meggyalázó rendeletnek a független magyar törvényhozás által való eltörlését és Testületünk 64 éven át hűségesen ellátott szolgálatának méltó elismerését.

Ehhez segítsen minket a magyarok Istene!

Híven! Becsülettel! Vitézül!

Calgary, 1989 február 14.-én

központi vezető

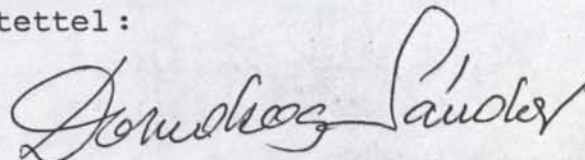
+ + +

Kedves Bajtársaim!

A Központi Vezető szavaihoz, csak annyit szeretnék, mint szerkesztője a B.L.-nek hozzáfűzni, hogy ha valaha, úgy most van okunk a feltámadásban a realitás erejével reménykednünk. Bár minden okunk meg van arra, hogy a mult tapasztalatai alapján bizonyos józan óvatossággal szemléljük az otthoni eseményeket, mégis az az erő, amit a népünk tanúsít, egy jobb, igazabb, becsületesebb jövő megvalósítására az alapot ad a józan reményre! Nem a hivatalos változásoknak, hanem az azt kikövetelő nemzeti öntudatnak állunk a pártján. Ötvenhatban már láttuk, mire képes a nemzeti öntudat. És ha semmi más, ez az öntudat támadt föl és él!

Ez a mi magyar husvétünk.

Bajtársi szeretettel:

főszerkesztő

ÖSSZESÍTÉS

az MKCsBK Központ /Calgary, Alberta, Kanada/ bevétel és kiadásairól
1988 január 1-től december 31-ig

BEVÉTELEK		KIADÁSOK	
Önkéntes hozzájárulások		Nyomdaköltség	3,785.80
a B.L-re	4,188.12	Szállítás	109.40
Segélyalapra	95.00	Posta	1,255.88
Egyéb	<u>217.23</u>	Irodák, sokszorosítás	141.10
Bankátváltás	193.07	Telefon	126.32
Bankkamat	<u>496.79</u>	Tagdíj /K.M.Sz./	60.00
	5,190.21	Gyászjelentés, virág	134.12
		Javítás, fenntartás	<u>145.25</u>
			5,757.87
		Adományok	
		1988 Karácsonyi Segély	546.11
		Transylvanian Association Canberra, A.C.T.	200.00
		Encyclopaedia Hungarica, 1988 Hungaria Bál	125.00
		Egyéb	182.23
Bank		Bankbetétek	
T.D.1987.XII.31:7,754.32		T.D.1988.XII.31:7,047.21	
C.A.1987.XII.31:1,875.30	<u>9,629.62</u>	C.A.1988.XII.31: 961.41	<u>8,008.62</u>
Összesen	<u>14,819.83</u>	Összesen	<u>14,819.83</u>

Thies György
.....
központi vezető

vid. Racz István
.....
központi pénztáros

R o v a n c s o l t u k é s r e n d b e n t a l á l t u k
Calgary, 1989 február hó 17-én

Vörös Imre
.....
központi ellenőr

Varga L. István
.....
központi ellenőr

II. SZEMÉLYI HÍREK - KITÜNTETÉS

A VITÉZI SZÉK Münchenben (BRD.) 1988.VIII.27-én tartott teljes ülésén az alábbi határozatot hozta:

I./ Állományába fölvette rendtagként az 1956-os forradalom és szabadságharcban nyert érdemei alapján

Sárospataki SZEPESI SZANISZLÓ-t (Toronto, Ont., Kanada), tb.cső.

II./ A Nemzetvédelmi tagozatába fölvette kiváló magyarság szolgálatának elismeréseképpen

CSAPÓ ENDRÉ-t, az ausztráliai "Magyar Élet" főszerkesztője
(Sydney, N.S.W., Ausztrália),

III./ Érdemkereszttel kitüntette

BORBÁS KÁROLY-t (Toronto, Ont., Kanada) a "Hadak Útján" főszerkesztője, tb.cső.,

MALONYAY ÉVÁ-t (Malonyay Gyuláné), /Canberra, A.C.T., Ausztrália/
publicista, magyar és angolnyelvű sajtómunkáért.

FŐKAPITÁNYI DÍCSÉRŐ ELISMERÉST NYERT

Ifjú vitéz KÖRÖSSY ZOLTÁN tb.cső., (Kensington, MD., USA)
muzeális katonai emléanyag eredményes gyűjtéséért.

(Vit.Táj. 1988.nov-dec.)

A XXVIII. MAGYAR KONGRESSZUS (Cleveland, Ohio, USA.,) 1988 évi ÁRPÁD pályázatán 1988.XI.26-án a Bíráló Bizottság döntése alapján ÁRPÁD ARANY ÉRMET nyert

RADNÓTHY KÁROLY tb.csendőr (Calgary, Alberta, Kanada) a "Volga-parti szerenád" című zenei szerzeményével.

.....

A már korábban odaítélt ÁRPÁD ARANY-ÉRMET

HETYEY SÁNDOR-nak (Fairfield, VIC., Ausztrália) az MHBK központi vezetője ausztráliai helyettesének magyar közösségi munkája elismeréseképpen a díszvacsorán nyújtotta át ünnepélyesen dr.NÁDAS JÁNOS, a kongresszus elnöke. (K.M.V.1988.XII.25 - 1989.I.1.-)

.....

ÖSZTÖNDÍJ

DIENES KATALIN (Wellington, N.Z.) elnyerte a wellingtoni katedrális ösztöndíját az 1989-ik évre. Az egyetemen is ösztöndíjas, kitűnően fejezte be az első évét ott is. (v.D.Gy.1988.XI.8.)

Kitüntetett Bajtársainknak és Hozzátartozóinknak szeretettel gratulálunk és szerencsekívánatainkat küldjük.

+++

BETEGSÉG - FELGYÓGYULÁS

SZABÓ MIHÁLY főtörm. (London, Anglia) az utóbbi években magas koraal járó gyengélkedésen, betegségén ment keresztül. 86 éves kora mellett egy éven belül három operáción esett át. Mind sikerrel járt, de lábai gyengék és emiatt otthoni tartózkodáshoz van kötve. Nagy segítség számára, hogy

leánya, veje - lakhelyük közel lévén, - szükség esetén azonnal tudnak segítséget nyújtani. Ma is jó szellemi frissességben van, s mikor teheti, részt vesz a bajtársi összejöveteleken. (Sz.P.1989.I.10.-)

Dr. BALOGH JÁNOS szds. (Cleveland, OH, USA.) 1988. X. hó elején szívrohammal kórházba került, ahol megoperálták (4-es bypass). A műtét sikeres volt, s a gyógyulás útján van. (M.I.1988.X.22.tel.)

BORHY ÁDÁM őrm. (New York, N.Z. USA.) írja: ... Az elmúlt év nov. 16-án kelt levelemben tett ígéretemnek mindezideig nem tudtam eleget tenni. A betegségem mindig megakadályozott abban. Betegségem részleteit nem boncolgatom, csak annyit, hogy négy év alatt nyolcszor voltam kórházban. De a jó Isten mégis megkegyelmezett, hogy eddig is megmaradtam. Most jönnek elő a megpróbáltatások által szerzett bajok. Kérem minden bajtársunkat, kinek még meg van valamennyire az egészsége, ápolja azt, hogy legyen még valaki, aki majd elmondja a rendezés során, hogy mit csináltak mivelünk a gonoszok. (B.Á. 1988.XII.13.-)

Dr. vitéz JANI ISTVÁN (Sydney, N.S.W., Ausztrália) mindkét kezének ujjaiban mutatkozó gyakori zsibbadás megszüntetésére, kezeit meg kellett operálni, mert már ingeit sem tudta begombolni. XII.1-én megtörtént... 16-16 öltés: a műtét sikerült. (Dr.v.J.I.1989.I.31.-)

PÉTERFFY ZSOMBOR (Glenhuntly, Vic., Ausztrália) 1988. október közepén szemoperáción esett át. Szeme lassan javul, de még mindig nagyítót kell használnia írás és olvasáshoz. (P.Zs.1988.XI.27.-)

Vitéz ÁGHY-ASBÓTH ZOLTÁN (Muskego, WI., USA.) ezds. urat leánya PALLAGI VIKTORNÉ DALMA 1989. I. 1-én gyomorfájdalmakkal kórházba vitte, hol epeköveket állapítottak meg. Másnap azonban ott agyvérzést kapott, jobb oldala megbénult és nem tud beszélni. Előző napokban PALLAGI VIKTOR tb. cső. került kórházba, mert elcsúszott a jégen és csípőcsonttörést kapott. (V.Sz.J.1989.I.10.-)

FEHÉR ANDRÁS (Hamilton, Ont., Kanada) bajtárs 1988 október első napjaiban a helyi kórházban gyomoroperáción esett át. A gyógyulás útján van. (K.A. 1988.XI.3.-)

Dr. HOLLÁDY ERNŐ (Pasadena, CA., USA.) 1988 márc. hó végén este, séta közben kutya Tisza, egy vörös hím dobermann elrántotta, s az úttest közepén maradt fekvé. Kutya azonban mellé feküdt, ugatott, nyüszített, míg végre egy autó megállt és kórházba vitte. Eltörte a forgóját, megoperálták, melyből lassan gyógyult föl. Október óta már járóka nélkül sétál és kocsit is tud vezetni. (Dr.H.E.1988.X.30.-)

DOROZSMAI DAMWEBER JÓZSEF (München, BRD.) bajtárs 1988 tavaszán jobb oldali agyvérzést kapott, melyből felgyógyult. Az elmúlt évek során hat csendő bajtársát búcsúztatta el és ezek közül kettőnek a sírját a mai napig is gondozza. (D.D.J. 1988.X.15.-)

Dr. TAMÁS GYULA (Sydney, N.S.W., Ausztrália) 1988. X. 24-én jobb szemoperáción esett át szemlencse átültetéssel. Látása azóta keveset javult. Problémája: bal szeme recehártyabetegsége, minek következtében szemüvegekkel úgy-ahogy el tudja magát látni. A vezetést azonban föl kell adnia. (Dr.T.Gy. 1988.X.27 + 1988.I.15.-)

Dr. SZALONTAI SÁNDOR (Toronto, Ont., Kanada) 1988 november közepén prosztata tultengéssel megoperálták. Néhány nap múlva a kórházból haza-

bocsátották. A gyógyulás útján van. (Dr.Sz.S. 1989.I.13.-)

DAJKA ISTVÁN (Gaiberg, BRD.) 1988 szeptember közepén a heidelbergi klinikán prosztatata operáción esett át. A műtét olyan jól sikerült, hogy hat nap után gyógyultan hazabocsájtották. (1988.XII.8.) Jan.20-21-én éjjel szívattakot kapott, de orvosi segítség, injekció segítségével nem lett belőle újabb infarktus, Még több orvosságot szed, csak hát "...az a két év alatti három operáció ne lett volna! Akkor még jobban érezném magam! "... (D.I. 1989.II.21.-)

TÓTH KÁLMÁN (Ardmore, PA., USA.,) 1989.II.21-én írja, hogy egészsége megjavult. Szívével változatlanul orvosi ellenőrzésre jár, de nyugtatók segítségével megvan.

Jobbulást, erőt, egészséget és teljes felgyógyulást

kívánunk kedves bajtársainknak!

+++

HALOTTAINK

Vitéz ebesfalvi LENGYEL BÉLA m.kir. altábornagy, számos bel- és külföldi, háborús és békekitüntetés tulajdonosa, a kassai volt VIII.hadtest parancsnoka, a Vitézi Rend törzskapitánya, az osztrák Frontharcos Szövetség tagja, a Christiana Hungaria egyesület alapítója Grázban (Steiermark, Ausztria) 1988 december 20-án a betegek szentségének felvétele után, életének 92. évében csendesesen elhunyt.

1897.IV.19-én született Szarvason (Békés vm.,). A budapesti csász.kir. hadapródiskola elvégzése után 1914-ben zászlóssá avatták és a békéscsabai 101. gy.ezredhez osztották be. Végigharcolta az I.Világháborút, elvégezte a Hadi Akadémiát, majd különféle csapat és vezérkari beosztások után 1934-1939-ig varsói követségünk katonai attaséja. 1941-ben a 16.könnyű ho., 1944 júliusában pedig a II.tartalék hadtest pk.-a.

Bajorországban amerikai fogságba került. 1946-ban hazaszállították. 1948-ban egykori katonái átsegítették a határon, azóta Grázban élt.

1897 - 1988

Itt számos előadást tartott magyar nemzeti ünnepeken, osztrák katonai körben is. Ismertette Magyarország helyzetét, a magyarság sorsát magyar és német nyelven. Közösségi összejöveteleink mindig kedvelt szónoka volt. A magyar misék buzgó résztvevője, a magyar és az osztrák közösség végig megtisztelt tagja. Segítőkézsége, jóságos atyai mosolya hiányozni fog.

Temetése XII.28-án 11 órakor ment végbe a grazi Helyőrségi Templomban. A r.k. egyház szertartását Ft. UNGER osztrák katonai lelkesz végezte négy pap segédletével. Koporsóját császári királyi csapatzászló borította. Ravatalán ott volt Dr. HABSBURG OTTO, a LUDOVIKA EGYLET, a CHRISTIANA HUNGARIA egyesület és a GRÁZI MAGYAROK EGYESÜLETE piros-fehér-zöld szalagos koszorúja, valamint 15 más koszorú és virág, bár a koszorúmegváltást a Vitézi Rend javára kérték.

Búcsúztatták: egy bajtársa az osztrák Frontharcos Vitézségi Érmesek Szövetségéből, Herr WEGART a tartományfőnök helyettese, MARTON REZSŐ szkv.m.kir.főhadnagy a magyar egyesületek és a magyarság részéről, aki beszéde után egy nemzetiszínű zacskóban szentelt magyar földet tett a koporsóra. Az osztrák hadsereg nevében FALLY tbk., hadtestpk. méltatta az elhunyt katonai és emberi erényeit. A koporsó mellett egyenruhás osztrák katonák állottak, az osztrák Frontharcosok zászlóikkal. A templom tele volt gyászoló közönséggel, köztük a helyőrség több tényleges és tartalékos tisztje. A katonazenekar BODINGER ezds. vezényletével játszotta a hagyományos "Ich hatte einen Kameraden..."-t. Kivonuláskor a Himnusz és LISZT rapszódiaiból erre az alkalomra komponált darabot játszottak.

Koporsóját - kívánsága szerint - szűk családi körben a Központi Temetőben I. Világháborúban elesett bajtársai közötti sírhelyen helyezték nyugovóra. 1989.I.22-én Grázban bajtársai lelkiüdvéért szentmisét mondtak. (B.J. 1989.I.3.-)

Requiescat in pace.

BOGSÁNYI JÓZSEF m.kir.csendőrezredes a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje és más háborús és békekitüntetés tulajdonosa, m.kir.Csendőr Felügyelőségnek előadótisztje, majd közigazgatási vezetője a Sydney-i Szent Erzsébet magyar Öregotthon alapítója, a New South Wales-i magyar katolikus közösség volt világi tanácsosa, az ausztráliai magyarság kiemelkedő egyénisége 1988.IX.9-én Sydney-ben a North Shore kórházban súlyos betegség után testben és lélekben megnyugodva, a betegek szentségének fölvétele után 90 éves korában csendesen elhunyt.

1898.VII.5-én született Dognácskán (Krassó-Szörény vm.) Iskoláit Resica, Verseg, Temesvár, Budapesten, majd a cs.kir.Katonai Akadémiát Bécsújhelyen végezte. Itt avatták hadnaggyá a 26.vadászászlóaljhoz.

Az I.Világháborút a keleti, majd a déli hadszíntéren harcolta végig, majd

1898 - 1988

csatlakozott Szegeden a Nemzeti Hadsereghez. 1922-ben belépett a Csendőrséghez, hol különféle felelősségteljes beosztásokban szolgált az özszeomlásig. 1945.III.30-án települt át családjával Ausztriába, honnan 1949-ben Ausztráliába vándoroltak ki.

Egy ideig Tasmániában dolgozott erdőirtásra kötelezett magyar bevándorlókkal, majd kertészetben helyezkedett el. 1952-ben családjával együtt Sydney-be telepedtek át és vettek részt a kialakuló magyar és katolikus közösségi életben. Példás keresztény és magyar családi életükkel elnyerték honfitársaik megbecsülését és tiszteletét. Számosan fordultak hozzá tanácsért, útmutatásért és tájékoztatásért. 1963 és 1967 között ő volt a néhai Ft. FORRÓ FERENC által megindított tervező és szervező munkának egyik legkiválóbb segítője, melynek eredménye lett az idős magyarok Szent Erzsébet otthona. Nyolc éven át vezette ezt az emberbaráti intézményt ügyvezető-igazgatói munkakörben.

1964-ben munkássága elismeréseképpen Ft. GILROY bíboros, Sydney érseke őt nevezte ki a N.S.W.-i magyar katolikus közösség világi tanácsosává. Ezt a feladatát is kitűnő emberismeretével és nemes értelemmel vett úri magatartásával látta el.

A Szent Erzsébet otthon és Ápoló Otthon szeptember 10-én megtartott közgyűlésén SZABÓ LÁSZLÓ tb. igazgató emlékezett meg az elhunyt munkatársáról, mondván többek között: ... " Kialudt egy világító mécses! Tegnap megtért Teremtőjéhez BOGSÁNYI JÓZSEF volt m.kir.csendőrezredes, a Szent Erzsébet Otthon alapító igazgatója, a N.S.W.-i magyar katolikus közösség 18 éven át volt világi tanácsos elnöke. Nagy magyar ember volt, aki élete példájával és bölcsességével mutatott irányt mindannyiunknak. Mély megrendüléssel vettük halálhírét. Hűséges és szerető felesége KLÁRA asszony és a család gyászában őszinte részvétellel osztozunk..."

Temetési szertartását a Rockwood-i temető krematórium képolnájában végezte Ft. FAZOKAS BÉLA O.B. a család és 12 csendőrbajtársa részvételével. Koporsóját a csendőrzászló takarta. Lelki üdvéért szept.18-án a vasárnapi magyar misén imádkozott ugyancsak Ft. FAZOKAS BÉLA.

Gyászolják felesége BOGSÁNYI JÓZSEFNÉ KLÁRA, fia, leánya, azok családjai, rokonai, barátai, bajtársai Ausztráliában, az Óhazában és szerte a világban. (Dr.v.I.J.)

HAJNÁDY ENDRE m.kir.csendőrfőhadnagy a kolozsvári volt IX.ker.állományában, a Mérk-i (Szatmár vm.) csendőrszázad oktatótisztje, az MKCsBK Sao Paulo-i (Brazília) csoportjának készséges, segítő tagja 1989.II.11-én feleségével együtt, országúti halálos balesetben 68 éves korában meghalt.

Szilágy vm.-ben született. A Ludovika Akadémiát és a csendőrtiszti tanfolyamot 1943-ban végezte. Egy ideig Tatán teljesített szolgálatot. 1946-ban vándorolt ki Braziliába, hol Parana államban dolgozott és gazdaságot (fazenda) vásárolt. Megnősült. Feb.11-én innen indultak feleségével Sao Pauloba, a másnapi Csendőrnagra. Miracatu és Register városok között, ahol az országút egy igen zárt kanyart alkot, - melyet "halálkanyarnak" is hívnak, - találkozott össze kocsijuk egy hosszú teherautóval. Ez utóbbi hosszúságánál fogva átlendült a jövet oldalra, minek következtében az összeütközés elkerülhetetlen volt. Mindketten a helyszínen meghaltak.

Temetése a r.kath.egyház szertartása szerint - Ft. Dr.GÁCSÉR IMRE végezte, - ugyanezen napon ment végbe. MKCsBK, MHBK bajtársai, feleségének rokonai, nagy számú jóbarát, ismerős kísérte őket a Santo-Amaro Campo Grande-i temetőbe.

" ... Bandit (mindenki így hívta) mindenki szerette és kedvelte úri modora, válogatott beszédformájáért. Csendes természetű volt, mindenkit meghallgatott aki tanácsát kérte és azt kézséggel adta. Ahol magyar érdekről volt szó, ő ott volt, anyagi hozzájárulásban is kimutatta jelenlétét. A temetőben egyikünk se tudott szólni, a kettős haláleset kiforgatott minket. Csak azt tudom mondani, nagyon hiányoljuk, "Nagy" Bajtárs volt. Nagyon nehezünkre esett Tőle véglegesen, a soha viszont nem látásra elbúcsúzni. Ez fájt és sokáig fog szomorú sorsa emlékezetünkben megmaradni..."

Gyászolják rokonai, bajtársai, barátai, akik csak ismerték.
(v.V.M.A. 1989.II.20.-)

SZÉKELYFY LAJOS m.kir.csendőrőrmester a Magyar Bronz Vitézségi Érem, a Tűzkereszt I.fokozat a kardokkal és koszorúval, más érmek és a III. oszt. Legénységi Szolgálati Jel, valamint a m.kir.Csendőrség 100 éves Jubileumi Díszérem tulajdonosa, a m.kir.Csendőrség Központi Közlekedési Parancsnokság állományában, az MKCSBK montreali csoportjának hűséges, tevékeny tagja, hosszú szenvedés után a montreali szívgyógyászati kórházban 1988.XI.6-án 73 éves korában meghalt.

1915.III.22-én született Aradon, honnan 1924-ben Csonkamagyarországra költöztek. 1933-ban, 18 éves korában önként vonult be katonai szolgálatra, utána a Csendőrséghez. Résztvett a Felvidék, Erdély és a Délvidék visszacsatolásában. Híven, becsülettel szolgált a magyarságot, mind odahaza, mind az emigrációban.

Temetése XI.9-én d.u.2 órakor ment végbe a Magyarok Nagyasszonya r.k. templomban. A csendőrzászlóval borított koporsóját hat bajtársa kísérte az oltár elé. A szertartást Ft. CSÓKAY KÁROLY S.J. végezte szépszájú közönség részvételével. Búcsúztatta a csoport valamint családja nevében is CSERHALMI FERENC csop. vezető. A mise a magyar Himnusszal fejeződött be. A temetői szertartás után a székely Himnusszal vettek búcsút elhunyt bajtársuktól a csoport és a gyászoló barátok.

Gyászolják: felesége és keresztlánya, bajtársai.

A montreali csoport ez alkalommal tizenkettedik halottját kísérte örök nyugalomra.

A JÓ BARÁT.

Tegnap még énekelve
Váltt ölelve és nevetve
Néztünk ketten a jövőbe
Én, meg az öreg jóbarát.

Emlékeidet elmesélve
Hazádat védted énekelve.
De sötét napok következtek
És szívedet megrepesztette
A be nem gyógyult emlékek
Te öreg jóbarát.

És máma itt fekszel előttünk
Mosolyod meghalt és eltűnt,
Lehunyt szemedet lefedte
Egy acél koporsó teteje.
Az élet harca neked megállt,
Isten veled te jó öreg barát.

ARADI ELEMÉR
1988.

+++

(Cs.F. 1988.XI.11.-)

FARKAS MIHÁLY m.kir.csendőrőrmester a Magyar Nemzeti Bank Csendőrkülönítményének tagja, nyugdíjas Spital am Pyhrn (286.szám)-ben (Auszt-ria) hosszú, súlyos betegség és a betegek szentségének fölvétele után 1989.I.16-án 75 éves korában meghalt.

Utolsó szolgálati helye volt a veszprémi osztpk.által a B.M. rendeletére 1944.XII.7-én DEME LAJOS szds.pság-a alatt felállított Magyar Nemzeti Bank Csendőrkülönítmény,mely szolgálatát Spital am Pyhrn-ben két évig látta el. A szolgálat leteltekor Quandt Richard a vagyon gondnoka teljes elismerését fejezte ki a különítménynek " a híven,teljes kötelességtudással és lelkiismeretességgel ellátott szolgálatért. " (Lásd:B.L. 1977/1.szám 23-26.oldal) (B.P. 1989.I.27.-)

PATAKI JÓZSEF m.kir.csendőrőrmester,az MKCsBK torontoi csoportjának tevékeny tagja,a Bajtársi Levél hűséges támogatója váratlanul és hirtelenül Torontóban (Ont.,Kanada), 1988.XII.25-én 75 éves korában meghalt. Erdélyben született 1913-ban,s a visszacsatolás után 1940-ben jelentkezett a Csendőrséghez. Az ungvári csendőr tanzlj-hoz került. A jt. és jv. tanfolyam elvégzése után Erdélyben,majd alföldi őrsökön teljesített szolgálatot.

Az összeomlás után Angliában vállalt munkát,hol megnősült. 1952-ben kivándoroltak Kanadába,hol először Montreálban,majd Torontóban dolgozott nyugdíjaztatásáig. Karácsony reggelén,templomba menetel közben az utcán összeesett és többé nem tért magához. A református egyház szertartása szerint temették és a York temető magyar részlegében előre megvásárolt sírhelyen helyezték örök nyugovóra.Búcsúztatta dr.SZALONTAI SÁNDOR csop.vezető. Gyászolják: özvegye,fia,unokái és bajtársai. (Dr. Sz.S. 1989.II.15.-)

Dr. MARKÓ ISTVÁN m.kir.tartalékos honvédszászlós,az MHBK Perth-i (W:A:, Ausztrália) csop.vezetője, az MKCsBK tiszteletbeli tagja, született Körmenden (Vas vm.) 1910.V.26-án, Mayland-on 78 éves korában meghalt.

Vitéz idősb. NÉMETH ENDRE m.kir.honvédszászados számos háborús és békekitüntetés tulajdonosa,a Szent László Társaság és Rend Érdemkeresztes lovagja,az MHBK és az MKCsBK (Pittsburgh,PA.,USA.) tagja,tb.cső.,részt vett mindkét világháborúban és a Felvidék visszacsatolása előtt a Rongyos Gárdában,Ligonier-ben (PA.), a Bethlen Otthonban 1988.X.5-én 92 éves korában elhunyt.

Temetése X.7-én ment végbe a Ligonier-i ref.templomban.Koporsóját magyar zászló takarta,mellette párnán kitüntetései. A szertartást végezte Nt. KOVÁCS PÁL és Nt. KOVÁCS ZOLTÁN ref.lelkipásztorok.

Béke Poraira. (FBH 1988/3.szám.-)

FELFÖLDI ISTVÁN m.kir.csendőrzászlós a Lindsay-i (Ont.) Ross Memorial kórházban 1988.X.20-án agyvérzésben 76 éves korában meghalt.Mint törzsőrmestert több évi kiváló szolgálat után 1944 aug.20-án csendőrzászlóssá avatták.Ungváron,mint helyszínelő,majd Budapesten mint nyílvántartó szolgált. Kanadában az MKCsBK hűséges támogatója volt.Temetése X.23-án ment végbe a kápolnában tartott szertartás után,elhamvasztották. Gyászolják: felesége Ilona,leányai és unokája, és bajtársai.Hamvait Magyarországon, a Farkasréti temetőben fogják örök nyugalomra helyezni. (K.L.)

HÁMORI VENDEL m.kir.csendőrőrmester a galántai m.kir.III.csendőrzászlóalj eü.tiszthelyettese,az MKCsBK helyi csoportjának egyik alapító,hűséges,tevékeny tagja Sydney-ben (N.S.W.,Ausztrália) 1988.X.17-én hirtelen meghalt. Temetése 21-én ment végbe a csoport tagjainak részvételével.Koporsóját a csendőrzászló takarta.Barátai,bajtársai kísérték utolsó útjára a Rookwood-i magyar temetőbe. (v.J.I.1988.X.20.-Ö

JUNG JÁNOS m.kir.honvéd, az MKCSBK helyi csoportjának tiszteletbeli tagja, tb.cső., Sydney-ben (N.S.W.) 1988.IX.13-án 76 éves korában meghalt. Temetése 17-én ment végbe. Szeretett bajtársai a Rookwood-i temetőbe kísérték örök nyugovóra. Gyászolják: felesége JUNG JÁNOSNÉ JONKA, fia KÁROLY, menyee ZSUZSA, unokái, testvére Magyarországon, kiterjedt rokonsága, barátai, bajtársai. (M.É.1988.X.20.-)

KOVÁCS IMRE m.kir.csendőrőrmester, az MKCSBK londoni (Anglia) csoportjának odaadó, tevékeny tagja a Jubileumi Díszérem, a 40 éves Emléklap tulajdonosa, a Mindszenty Otthon több éven át hűséges háznagya, a r.k. egyház kitüntetett tagja 1988.X.23-án Londonban szívroham következtében 76 éves korában hirtelen elhunyt.

Temetésén a csoport tagjai teljes számban és volt barátai köréből több mint százan jelentek meg. A szertartást Ft. TÚTTÓ GYÖRGY angliai r.k.magyar főlelkész végezte, s méltatta az elhunyt érdemeit. A bajtársak és az MKCSBK részéről SZEKERES PÁL a helyi csoportunk vezetője búcsúztatta. Kiemelte, hogy távozó bajtársunk példásan állta meg helyét munkahelyén, a közösségi és bajtársi életben egyaránt. Bár szívével sokat gyengélkedett, orvosságot szedett, otthonában az utolsó napig egyedül élte életét. Háznagyi tisztségének felelősségteljes, eredményes betöltésével kiérdemelte a r.kath.egyház legnagyobb elismerését. (Sz.P. 1989.I.10.-)

DOMONKOS JÁNOS m.kir.honvéd repülőszakaszvezető, a "PUMA" repülő vadászrezd tagja, az Oshawa-i (Ont., Kanada) Magyar Aero Múzeum alapítója, igazgatója hosszú szenvedés után 1988.VIII.24-én visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Emlékét szeretettel és kegyelettel őrzik a világ minden táján élő MAGYAR REPÜLŐ és más fegyvernembeli BAJTÁRSÁK, akik csak ismerték. (M.É.1988.IX.22.-)

Ft.Dr. VARGA ZOLTÁN S.J. a Victoria-i (Ausztrália) magyarok missziós plébánosa 1988.XI.5-én hívatása teljesítése közben szívszélhúdás következtében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

1916.IX.5-én született Erdélyben, honnan szüleivel menekült és az Alföldön végezte iskoláit. 1936.VIII.14-én belépett a Jezsuita rendbe, hol 1947.VII.22-én pappá szentelték. Németországban a magyarok segítője és lelki gondozója. Sok menekültnek adott tanácsot, lelki megerősítést és Istenbe való hitet a nehéz helyzetben.

1950-ben jött Ausztráliába. Kezdetől fogva a Melbourne-i magyarok megsegítésének szentelte életét. Magyar misét két templomban is tartott a város különböző templomaiban. Magyar katolikus otthont alapított. Felekezetre való tekintet nélkül adott tanácsot mindazoknak, akik hozzá fordultak. A magyarok összetartásán dolgozott. 1988.I.11-én a Melbourne-i Csendőrnapon ő mondta el katolikus részről a bevezető imát.

Lelke üdvéért engesztelő vigiliát tartottak a Hawthorn-i Manresa templomban 8-án este. Temetése 9-én ment végbe ugyanazon templomból. A magyarság nagy tömege kísérte el fájó szívvel utolsó útjára. Igaz magyar, jó lelkipásztor, munkás jezsuita volt, kit a magyarok megbecsültek és szerettek. Nyugodjék Krisztus békéjében. (P.Zs.1988.11.18.)

FIALA FERENC író, újságíró, okl. építésmérnök a harmincas években az "Összetartás" c. hetilap alapítója, az "Új-Hídfő" újság szerkesztője is számos kitűnő könyv szerzője, hosszas szenvedés után Németországban 1988.IX.14-én 83. évében visszaadta lelkét az Urnak. Gyászolják: gyermekei, unokái, testvére, kiterjedt rokonsága és baráti köre. (K.M.1988.X.8., M.É. (Au.) 1988.IX.29.-)

KÁRÁSZ REZSŐ RUDOLF m.kir.csendőr született a Csallóközben 1923.X. 31-én. A Csendőrséghez való fölvétele után a járőrtárs iskolát elvégezte. Az összeomlás után Németországban szerzett tüdőbaja miatt nem vándorolhatott ki, így kórházba került. Felgyógyulása után Freiburgban (B.R.D.) telepedett le, hol megnősült.

1986-ban tüdőbaja kiújult, így korábban ment nyugdíjba. Feleségét 1987-ben elvesztette, ami igen megviselte és siettette halálát.

Meghalt Freiburgban 1988.11.11-én 65 éves korában, ott temették el.

Gyászolják: leánya, családja, bajtársai a USA-ban, Kanadában és Ausztráliában. (K.I.1989.I.10-)

Dr. BALOGH JÁNOSNÉ szül. GÖRGÉNYI LIVIA dr. BALOGH JÁNOS szds.felesége Clevelandban (OH., USA.) 1988.X.12-én 66 éves korában meghalt.

1922.V.5-én született. Tíz éve szenvedett tragikus rák-betegségben. A North-Olmstead-i Sunset Memorial Park temetőben helyezték örök nyugalomra a bajtársak és a család barátainak részvétele mellett. Búcsúztatta MOLNÁR ISTVÁN, a MCsCsK elnöke.

PRÓKAY JÁNOSNÉ, PRÓKAY JÁNOS lovas alhadnagy felesége Clevelandban (OH., USA.) balesetből kifolyó betegség után 1987.X.29-én 87 éves korában meghalt. Szentesen született. 1928-ban esküdött hűséget urának. 1957-ben vándoroltak ki Jugoszlávia és Olaszországon keresztül Clevelandba, hol munkát vállaltak és dolgoztak nyugalomba vonulásukig. A Chesterland-i temetőbe helyezték örök nyugalomra a bajtársak és a család barátainak részvétele mellett. Búcsúztatta MOLNÁR ISTVÁN a MCsCsK elnöke. Gyászolják: ura, János és Tibor fia és családjaik. (M.I.1988.X.22. tel.)

Özv. CSEPI BÉLÁNÉ, néhai CSEPI BÉLA ezds.özvegye Ludlow-ban (Mass. USA) 1988.IX. 88 éves korában meghalt. Elhamvasztották. Gyászolják: fia ÁKOS, leánya ILDIKÓ férjezett BUSA ISTVÁNNÉ, családjaik, a rokonok, barátok és bajtársak.

FARKAS JÓZSEF m.kir.próbacsendőr, aki Kőszárhegyen (Fejér vm.) 1914-ben született, 1988.VIII.18-án 74 éves korában Torontóban (Ont.Kanada) meghalt. Együttérző, áldozatkész bajtárs volt. Az utóbbi időben zárkózott életet élt. (K.K. 1989.I.5.-)

BONDÁR LÁSZLÓ GÁBOR m.kir.honvédhadnagy a Calgary-i Kálvin Magyar Református Egyház gondnoka, főtisztviselője, a Johannita és más egyházi és világi lovagrendek tagja, a Magyar Harcosok Bajtársi Közösség helyi csoportjának bizottsági tagja, a Magyar Lexicon Alapítvány elnöke, több helybeli városi társadalmi bizottság, egyesület elnöke, volt elnöke, tagja, a Texaco Canada olajvállalat osztályvezetője, 1989.I.12-én a Calgary Foothills kórházban váratlanul, szívrohamban 63 éves korában hirtelen meghalt.

Temetése I.17-én ment végbe a helybeli református templomban. Ígét hirdetett: Nt. GÖNDÖCZ KÁLMÁN ref.lelkipásztor. Segédkeztek: Nt. GERALD E. GRAHAM és Nt. Dr. PUNGUR JÓZSEF (Edmonton). Az Árpádházi r.k. Szent Erzsébet Egyházközség képviselőjében jelen voltak: Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános, Ft. HORVÁTH MIKLÓS ny.plébános és SEIBERT ALBERT világi elnök. Az elhunyt bajtárs koporsóját az MHBK zászló takarta.

Búcsúztatták: Mr. ART DAVIS munkatársa, CSÁK PÁL elnök az Egyletek és Egyházak Bizottsága, PAPP JÓZSEFNÉ MAGDA a Lorántffy Női Kör, vitéz SEBŐ ERNŐ a Bocskay Kör, a Presbyterium és a Gyülekezet nevében.

A Rockyview temetőben helyezték örök nyugalomra, munkatársai és a

helybeli magyarság egyetemes részvéte mellett. A "Virágmegváltás" öszszegéből az egyház a "BONDÁR LÁSZLÓ GÁBOR EMLÉKALAP"-ot állította föl. (KGY)

Özv. vitéz nagyajtai HUSZÁR JÓZSEFNÉ szül. GÖDÉNY MIMI, néhai v. HUSZÁR JÓZSEF őrgy. felesége Clevelandban (Ohio, USA) 1988.X.18-án 74 éves korában váratlanul meghalt. Temetése 29-én ment végbe a Ref. Egyház szertartása szerint, általános részvét mellett. Hamvait a balkányi (Szabolcs vm.) családi kriptába férje mellé fogják örök nyugalomra helyezni. Gyászolják: gyermekei Ágnes, Beata és József, azok családjai, unokái, Magyarországon és Erdélyben kiterjedt rokonsága és a magyar közösség. (Magyarság, South Bend, Ind., USA, 1988.XI.30. gyj)

DÁVID SÁNDORNÉ szül. KRAUTL HERMINE, DÁVID SÁNDOR törm. hűséges élet-társa Victoriában (B.C.Kanada) 1989.II.2-án délelőtt tragikus hirtelenséggel, szívbénulásban 76 éves korában meghalt. Született: 1912.III.15-én Haag-ban, Bajorországban (BRD). Ott kötöttek a háború után házasságot és vándoroltak ki Kanadába. Calgaryban telepedtek le. A nyugdíjas kor elérése után Victoriába költöztek, hol leánya és annak családja szomszédságában ingatlant vásároltak és gazdálkodtak.

Temette II.7-én 11 órakor Rev. W.E.HILL a r.k.egyház szertartása szerint a Szent József templomból. A Royal Oak Burial Park temetőben helyezték örök nyugalomra nagyszámú jóbarát, jóismerős kíséretében. Gyászolják: férje, leánya ROZWITHA, férjezett KAATZ HUBERTNÉ, veje, unokái; fia SÁNDOR annak családja, Németországban élő két nő, egy férfi testvére, ottani rokonai, a jó ismerősök és a bajtársak.

A Calgary-i bajtársak részvétük kifejezésére hatalmas és gyönyörű virágcsokrot küldtek a ravatalra, valamint II.11-én a Csendőrnapi mise alkalmával Ft. GOMBOS MIHÁLY S.D.B.-vel együtt imádkoztak a lelkiüdvéért. (D.S. 1989.II.13 és F.L.)

Elhunyt Bajtársainknak, Hozzátartozóinknak, Barátainknak adjon a Mindeható békességes pihenést, lelküknek pedig az örök üdvösség boldogságát.

A Gyászoló Családoknak ezúton fejezzük ki őszinte együttérzésünket és bajtársi részvétünket .

+++

III. BESZÁMOLÓ A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉS AZ IFJUSÁG ÉLETÉBŐL.

AUSZTRÁLIA

MELBOURNE (Victoria) 1989.II.12-én, vasárnap 12:30-tól tartotta meg a csoport Csendőrnapi műsoros összejövetelét SZÁDAY BÉLA csoportvezető házában hűs, lombos kertjében családi piknik alapon a bajtársak, hozzátartozók és barátai részvételével. Az árnyas kertben felállított asztaloknál elhelyezkedett közönséget a csoportvezető üdvözölte, majd Nt. KERESZTESSY FERENC ref.lelkipásztor mondott imát. A gyülekezet megemlékezett hősi halottainkról és azokról, akiket az elmúlt évben veszítettek el.

Dr. BÁNSÁGI BÉLA ünnepi beszédében megemlékezett a központi vezetőről, aki tavaly a Csendőrnapi műsort a csoporttal együtt töltötte. Visszatekin-tett a 108 év távlatából a régi Testületre, melynek tagjai...

"... kemény szívós munkát és főleg odaadást követelő szolgálatot teljesítettek akkor is, ha az sokszor hálátlannak, vagy éppen reménytelennek látszott, - majd így folytatta, - ahogy a háború fejlődött, a helyzet még súlyosabb lett. A vörös áradat elöntötte hazánkat, mi pedig szétszórattunk a világ négy tájára... Azóta több, mint negyven év telt el. Többre kint a szerencse rámosolygott, de mindenki vitte valamire. Az évek eljártak felettünk, ma már csak az emlékek foglalkoztatják életünk aranyló őszét, kényeztetve az unokákat. Most pedig kérem az Egek Urát, hogy tartson meg bennünket erőben, egészségben, hogy ismét láthassuk és örülhessünk egymásnak 1990-ben...."

Majd megköszönte a házigazdának, hogy vendégszerető házat számukra ismét kinyitotta, nem is beszélve a székelykáposztáról!

A választékos ebéd elfogyasztása után FADGYAS LÁSZLÓ bs-unk az AUSZTRÁLIAI MAGYAR SZÖVETSÉG nevében emlékezett meg a csendőrség munkájáról, míg JUHÁSZ LÁSZLÓ bs. az MHBK nevében köszöntötte a megjelenteket. Nt. BURJÁN TAMÁS ref. lelkipásztor az erdélyi helyzetről számolt be és kérte a Magyarok Istenének segítségét. Dr. v. ENDREY ANTAL Q.C., jogi ismertetése után NAGY GYULÁNÉ ERZSÉBET mély átérzéssel előadott erdélyi versével kiérdemelte a jelenlevők lelkes tapsait. Végezetül PÁSZTOR ISTVÁNNÉ olvasta föl a központi vezető hagyományos körlevelét.

A hivatalos program után az 51 fős közönség többsége 6:30-ig maradt, élvezte a bajtársi együttlétet és az anekdotákat a multról és megbeszéltek az otthoni helyzetet.

A csoportvezető külön jelentésében összegezte az elmúlt év magyar társadalmi eseményeit, melyekben a Közösség képviselve volt. Így részt vettek VIII.13-án a City Square-n a román kormány elleni tüntetésen, valamint később az osztrák konzulátus előtt a Bős-Nagymaros-i erőmű építése elleni tiltakozáson.

Hősök napján koszorút helyeztek a Carlton-i temetőben a Testületünk nevében az emlékműre. Néhányan járnak a Rab Nemzetek (Captive Nations) összejöveteleire is.

Többen résztvettek XI.9-én Ft. Dr. VARGA ZOLTÁN S.J. temetésén, aki a helyi és környékbeli magyarok megsegítésének szentelte életét és az egész magyarság gyászolta elhunytát. (Sz.B. 1989.II.13.-)

ADELAIDE (Délausztrália) A csoport tagjai, bajtársaik és a barátok 1989.II.12-én, vasárnap d.e. 11 órakor a Regnum Marianum kápolnájában szentmisén vettek részt, hol imádkoztak elesett csendőr hőseinkért, elhunyt bajtársakért, hozzátartozókért és a barátokért. Utána a magyarság vezetői, a bs.-ak és hozzátartozóik a vendégekkel együtt ötvenen a Magyar Klub nagytermében közös ünnepi ebéden vettek részt.

Az ebéd végén UTCZÁS MIHÁLY csoportvezető emlékezett meg a Testület 108. évfordulójáról és felolvasta a közp. vezető ez alkalomra küldött körlevelét. A csoportnak 21 élő bs. tagja van, s kilencen megjelentek. A többiek, főként koruk és gyenge egészségügyi állapotuk akadályozta a megjelenésben. (U.M. 1989.II.15-)

EURÓPA

MÜNCHEN (BRD. Nyugatnémetország) A VITÉZI REND 1988 aug.27-én tartott teljes ülésének fontosabb határozatai voltak az állománybavétel, a kitüntetések és a főkapitányi dícsérő elismerés átadása.

A 28-án tartott nagy-gyűlésén, az irodalmi délután és ünnepség keretében vitéz Sir BERNARD BRAINE brit konzervatív képviselő beszédben mondott köszönetet a Vitézi Rendbe való fölvételéért. Kijelentette, hogy

... " mi követeljük, hogy a közép-kelet-európai elnyomott nemzetek él-
vezhessék ugyanazokat a jogokat, melyeket a Egyesült Nemzetek alapok-
mányai nyújtanak: önrendelkezési jog és demokrácia nyugat-európai min-
tára..."

Az általános tetszéssel fogadott beszéd után, vitéz SERÉNYI ISTVÁN
(N.Y., USA) törzskapitány, tb.cső., Erdély mai tragédiáját ismertető
összefoglalást, valamint azt a nagy TRIANONI memorandumot, melyet annak
idején futva vitt New York-tól Washingtonba, a Fehér Ház-ba, ahol NIXON
elnök fogadta, - adta át vitéz Sir BRAINE képviselőnek.

+++

SERÉNYI ISTVÁN tb.cső.bajtársunk európai útja során BÉCS-ben, a Dom
téren arra kérte dr. JOHANNES GROER bécsi érsek bíborost, hogy imádkoz-
zék miséiben MINDSZENTY JÓZSEF hercegprímás, bíborosért, " akit mi már
úgyis szentnek kiáltunk..."

IX.16-án, Mária Terézia királynő egykori fogadótermében, a Burg-ban
KURT WALDHEIM Ausztria államelnöke fogadta kihallgatáson bajtársunkat,
aki köszönetet mondott ez alkalommal, hogy Ausztria kiállt az emberi
jogok nevében és védelmében erdélyi véreink elnyomása, üldözése ellen.
Végül kérte ez ügy további támogatását. (Magyarság, South Bend, IN., USA
1988.X.28.-)

TOURCOING (Franciaország) ... " 1989 febr.21-én: a Csendőrnapi szó-
ló körlevelet megkaptam. Nagyon szépen köszönöm. Azt azonnal fotocopiáz-
tattam és elküldtem minden élő Bajtársamnak. Már válaszoltak is rá.
Minden Bajtárs köszöni és további jó egészséget kívánnak, hogy még so-
káig tudjad a CSENDŐRNAP-i megemlékezést csinálni.

Mivel olyan szétszórtan élünk, így minden Bajtárs egymagában ünnepel-
te meg a Csendőrnapot. Én magam is. Talán nem is annyira a távolság
számít, mint az, hogy már eljárt az idő a fejünk felett és az utazás így
nehéz és terhes. Csendőrnapi este két Bajtársammal beszéltem telefonon
és így kívántunk egymásnak jó egészséget, ha nehéz, de még számos Csen-
dőrnapi emlékünk meg és boldogan emlékezzünk a régi múlt időkre.

Kedves Gyula Bátyám! A Csendőrnapi, úgy egymagamban egy régi csen-
dőrnapi vers jutott az eszembe, mely 1941 vagy 42-ben jelent meg az akkori
B.L.-ben (Csendőrségi Lapok). A kis verset, mert már többre nem emlék-
szem, mellékelve elküldöm. Erre emlékeztem és így... egymagamban.
Amennyiben jónak találod a B.L.-ben való leközlésre, örökítsd meg a
B.L.-ben később unokáink számára, hadd olvassák, hogy volt egyszer egy
m.kir. Csendőrség, magyar közbiztonsági szerv, ez a Testület világra szó-
ló hírnevet szerzett s magyar becsületnek, mert HÍVEN! BECSÜLETTEL! VI-
TÉZÜL! szolgálta és védte a magyar Hazát!

Mellékelve küldök 100.- kanadai dollárt a csoportom nevében.

További jó egészséget kívánok a Vezetőség munkavállalóinak.
Szívélyes bajtársi üdvözlettel: TÓTH JÓZSEF s.k. területvezető. ..."

CSENDŐRNAPI VISSZAEMLEKEZÉS

1989 február 14-én

Magyar Csendőr:

Ha szobrász lennék, olyan anyagba öntenélek,
melyet a vihar sebezni nem tud.

Nem márvány - nem vas - acélnál keményebb,

Minden időket dacosan álló,

Lelkes anyagba öntenélek.

Magyar Csendőr!

Ha festő lennék, olyan ecsettel festenélek,
amellyel művész még nem festett.

Színek - Szentek égi színével
örök vászonra festenélek.

Te vagy a rend, merre leng a kakastollad.

Magyar Csendőr!

Te vagy a nagy csend és béke,

Te vagy kérge a fának, sejtje a földnek,
a szívmelege - dala a mezőnek.

Te vagy az ég felé emelt, de öklét fékező

MAGYAR EMBEREK MINTAKÉPE!

+ + +

DÉLAMERIKA

SAO PAULO (Brazília) Tragikus gyász érte a Csendőrnapi készülődő csoportunkat. HAJNÁDY ENDRE fhdgy., a szeretett, kedvelt, a segítségre mindig kész bajtárs és felesége 1989. II. 11-én országúti halálos baleset áldozatai lettek. Ugyanazon napon este 6 órakor temették őket általános részvét mellett. (Lásd: II. FEJEZET.)

Másnap, 12-én, vasárnap 11 órakor Casa Pia kápolnában gyűltek össze bajtársaink, a csendőrnapi misére. Imádkoztak elhunytjaink, elesetteink lelkiüdvéért. A szentbeszédet Ft. Dr. GÁCSÉR IMRE O.S.B. mondta, megemlékezvén a m.kir. Csendőrség 64 évig teljesített szolgálatáról. A hagyományos díszbeszédet II. 18-ára halasztották, melyet megelőzően ugyan csak Ft. Dr. GÁCSÉR IMRE által 10 órakor mondott szentmise, az egy héttel megelőzőleg elhunytak lelki üdvéért. A templom megtelt együttérző barátokkal. A gyászmise után a "Piroska" magyar étteremben díszbeszéd volt. Az ebéd és a magyar Hiszekegy elmondása után vitéz VÉGVÁRI MÜLLER ANTAL csop. vez. üdvözölte a bajtársakat. Többek között az alábbiakat mondotta: "... a mai Csendőrnapi volt Testületünk bátor és megalkuvást nem ismerő tagjairól lesz szó. Egybevetni akarom itten, vagyis összehasonlítást tenni, miért éppen a csendőr személye volt az, akinek a kommunista éra alatt annyi mérhetetlen szenvedésben, üldözésben, bebörtönzésben, kényszermunkában, s kivégzésben volt része? Tudjuk azt, hogy a csendőrök működésüket tanulással, sok tanulással kezdték. Oktatóik rátermett, komoly tisztak sokszor, ha a helyzet úgy kívánta, szigorúak is voltak. Tudásukat, magas képzettségüket, a tanfolyamok tartama alatt a hallgatókba oltották. A tanfolyamok végeztével a csendőr kész embernek érezte magát. Tudása finomultabb, kulturálisan magasabb fokú lett. Így lehetünk csak " a nemzet bizalmának letéteményesei ".

Azután jött a borzalmak borzalma Magyarországra, a magyar népre és a m.kir. Csendőrségre is, melyet Debrecenben, 1944-ben a kommunista kormány " osztályon kívülinek " minősített, védelem és támasz nélkül hagyva. Nem volt nehéz hamis vádat kovácsolni, s azzal vádolni, hogy igazságtalan társadalmi és gazdasági rendszer védői voltunk. Mindenki tudta, hogy ez szemenszedett hazugság. De ezen vád ellen nem volt védelem. Kérdezem: ki a mindenkori felelős a társadalmi és gazdasági rendért? Semmi esetre se a csendőr. A kommunista párt nagyon jól tudta, hogy a csendőrség feladata a mindenkori törvény BETARTÁSA és másokkal való BETARTATÁSA volt. Azt is tudták, hogy a csendőrséget párt-ideológia szolgálatába állítani nem lehet.

Bajtársak! Ezen a Csendőrnapon emlékezzünk kegyelettel azokról, akik erős hitüknél fogva ellenálltak a szenvedésnek, a börtönnek, a hóhéraik előtt se lágyultak el. Ezek a mi hőseink! Hőstetteik pedig a mi erősségünk és a multunk. Templomainkban összekulcsolt kézzel imádkozunk Hazánk fennmaradásáért és Nemzetünk sorsának jobbrafordulásáért! Ehhez segítsen minket Hadurunk, a magyarok Istene! ..."

Ezután a jelenlévők egy perces felállással áldoztak a nem régen elhunyt alábbi Bajtársak emlékezetének:

" vitéz VATTAY FERENC, BOGSÁNYI JÓZSEF és HAJNÁDY ENDRE s Felesége.
Lelkeik legyenek kedvesen fogadva Hadurunk, a magyarok Istene előtt! "

A csoportvezető ezután összegyűjtötte a Bajtársi Levélre szánt felajánlásokat, melyeket a multhoz hasonlóan dr. ZSOLT GYULA bs. fogja a Központnak átutalni. (v.V.M.A., 1989II.20.-)
Az asztaltársaság nevében Sao Caetano do Sul városban 1989 február 18-án szeretettel gondolnak és üritik poharukat Központi Vezetőjükre:

vitéz VÉGVÁRI MÜLLER ANTAL	dr. GÁCSÉR IMRE
KADOCSA GÁBOR	v.dr. ALMAY PÉTER,
ISKY JÓZSEF	vitéz MOHAI SZABÓ BÉLA.

++++

Hálásan köszönöm a megemlékezést, a jókívánságot. Isten adjon továbbra is erőt, jó egészséget, hogy tovább ápolhassuk szép hagyományainkat és emlékeinket.

Bajtársi szeretettel:

Calgary, 1989 február 28-án

Dr. KISS GYULA s.k.

++++

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK.

CLEVELAND (Ohia) A Magyar Csendőrök Családi Közössége 1988.XII.31-én este 8 órakor a Szent Pokrova ukrán kat.templom hatalmas dísztermében tartotta meg jótékony célú szilveszteri bálját a szokásos vidám formában. A zenét HEGEDEŐS KÁLMÁN és közkedvelt zenekara szolgáltatta. A háromszáz fős közönség a hagyományos összejövetelen ez évben is kiváló hangulatban táncolt együtt két óráig.

A bál tiszta jövedelmének egy részét az erdélyi magyar menekültek megsegítésére fordítják. A bál előkészítésének gondos munkáját a rendező bizottság élén vitéz KEMES LÁSZLÓ és MOLNÁR ISTVÁN elnök végezték. (M.I. 1989.I.24. tel.)

Csendőrnapi összejövetelüket, az azzal kapcsolatos társasbédet 1989 feb.12-én tartották meg bajtársaink a szokásos baráti körben. (Beszámolót a következő számban hozzuk.)

SHEPHERDSTOWN (W.Virginia) ALMAY LAJOS hmtk.alez. a szabad földön élő volt tüzérek csoportjának vezetője 1988.dec.4-iki üzenetében imahadjáráthoz való csatlakozásra hívja fel bajtársai figyelmét. Kéri, hogy Magyarország Nagyszonyja és Szent Borbála támogassák imáinkat Hazánk felszabadulásáért, hogy Magyarország Pátronájának még Szent István által fölajánlott országunk ismét szabad, független és boldog legyen. Melléke-li a VÉGVÁRI HARCOS 1988-ra IN NOMINE SANCTAE BARBARAE írt hagyományos tekercsét.

FRESNO (Cal.) Az MHBK helyi csoportja bajtársi és társadalmi gyűjtést indított az erdélyi menekültek segélyezésére HUNGARIAN VETERANS'

ASSOCIATION REFUGEE PROGRAM névvel. Az adományokat az alábbi címekre kérik: Bank of Fresno, 2304 W., SHAW Ave., FRESNO, Cal., 93711 USA., vagy: Mr. Steven DEÁK 1278 Mesa Ave., FRESNO, Cal., 93711 USA.

Minden adományt hírlapilag és személyes átvételi elismervénnyel nyugtáznak. v. DARABONT FERENC csop. vezető bejelentése szerint " az adományokat május 1-én feleségével együtt személyesen viszik haza, közvetlen azoknak, akik legjobban rá vannak szorulva. " A vezetőség 1988.XII.10-iki kimutatása szerint, eddig a bankszámlára be van fizetve 865.50 US dollár.

Aláírás: ifj.DORNAY BÁLINT, ügyvéd, jogtanácsos; DEÁK ISTVÁN pénztáros; vitéz DARABONT FERENC csoportvezető. (v.D.F. 1989.I.12.-)

+++

KANADA.

MONTREAL (Quebec)... " Csoportunk 1989 febr.12-én tartotta meg szerény keretek között az ez évi Csendőrnapot. Vasárnap, a 11 órai szentmisén vettünk részt a Magyarok Nagyasszonya egyházközség templomában, a szentmisét Ft. CSÓKAY KÁROLY plébános mutatta be. Utána a nagyteremben az egyházközség Kurátori Testülete rendezésében közös ebéden vettünk részt, a bevétel az Egyházközség javára, jótékony célra lesz fordítva.

A csendőröknek külön asztal volt lefoglalva. Az asztalnál tízen voltunk, özv. PÁL IMRÉNÉ, JÁZSBERÉNYI JÓZSEFNÉ és a bajtársak. Az ízletes disznótoros ebédet a Kurátor Testület tagjai szolgálták föl. Ebéd után minden női személy kapott egy szál szekfűt, tekintve, hogy 12.-én Szt. Valentin napja van. Nekünk Csendőrnapi. Az ebéd befejeztével egy külön terembe mentünk, ahol a csop. vezető bs. a központi vezető bs.-unk által kiadott körlevelet olvasta fel, amit egy rövid megbeszélés és eszmecsere követett. Bajtársaink jól érezték magukat, s abban a reményben váltunk el, hogy talán még jövőre is találkozunk. Márc.25-én szentmisén veszünk részt, amit a meghalt és élő bajtársainkért szolgáltattunk. Sajnos, csoportunknak ezideig 14 halottja van. Bajtársi szeretettel: CSERHALMI FERENC s.k. csoportvezető. " (1989.II.14.)

WELLAND (Ontario) A Niagara félszigeti csoportunk tagjai 1989.II.12-én emlékeztek meg a Csendőrnapi. A Magyarok Nagyasszonya templomban szolgáltattott szentmise alkalmával imádkoztak elesett hőseinkért, s az elhunytakért. A központi vezető körlevelét másolatban osztotta ki SIMON IMRE csoportvezető. A bajtársak aránylag jól vannak, az idős kortól eltekintve. (S.I.1989.II.15.-)

CALGARY (Alberta) A helybeli bajtársak és a testvér bajtársi egyesületek képviselői 1989.II.11-én emlékeztek meg a Csendőrnapi és a Testület alapításának 108.évfordulójáról. Ft.GOMBOS MIHÁLY SDB 10 órakor mondott misét és szentbeszédet az Árpád-házi Szent Erzsébet r.k.plébánia templomban, s imádkozott az elesettek, elhunyt és élő bajtársakért. A hívek elénekelték a Himnuszt. A templom előtt álló Hősiemlékre rövid beszéd kíséretében az MKCSBK nevében vitéz RÁCZ ISTVÁN helyezte el koszorút hőseink és mártírjaink el nem múló emlékezetére. Ezt követően a bajtársak és vendégeik közös reggelin vettek részt a templom Szent István termében. Az összejövetel sikeres megrendezése FAZEKAS LAJOS bs. érdeme.

Febr.12.-én a 11 órakor tartott vasárnapi istentisztelet alkalmával Nt. GÖNDÖCZ KÁLMÁN, a Kálvin Magyar Református Egyház lelkipásztora

emlékezett meg a 108. évfordulóról, valamint a Haza védelmében elesett és azóta elhunyt csendőrökről. Imájában kérte a Mindenhatót, hogy adja meg és hogy a még élő bajtársak megérhessék Magyarország felszabadulását. Az együttérző megemlékezésért a küldöttség élén a központi vezető mondott köszönetet.

+++

IV. A MAGYAR ÉLET EGYESÜLETI ÉS TÁRSADALMI ESEMÉNYEI.

EURÓPA

BUDAPEST.... 1988 júliusában megalakult a FIATAL DEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE (FIDESZ), mely programtervezetének 23. és 24. oldalán 19 pontban közli célkitűzéseit, melyet kivonatosan az alábbiakban ismertetünk:

A FIDESZ jelenidőben követeli (Tervezet):

- 3.) A magyar állam címere újra a Kossuth címer legyen! Az emlékműveken és az emlékhelyeken az eredeti címereket állítsák helyre!
- 4.) Állíttassék emlékmű a Rákosi-diktatura áldozatainak!
- 8.) Nyilvánosságot, társadalmi vitát a külföldi csapatok itt-tartózkodásáról és kivonásáról!
- 9.) A kirakatperek, az u.n. koncepciók perek és a "szocializmus" politikai pereinek nyilvánosságra hozatalát és felülvizsgálatát napjainkig, az áldozatok rehabilitását és kártalanítását!
- 10.) A romániai "településfejlesztési" program leállítása érdekében a magyar kormány haladéktalanul, hivatalos formában forduljon az ENSZ-hez. (U.N.O.)
- 11.) A hazánkban letelepülni vágyó romániai menekültek - nemzetiségre való tekintet nélkül - kapják meg a magyar állampolgárságot! Azoknak, akik tovább akarnak menni, a kormány segítsen céljuk elérésében!
- 14.) A Szovjetunióban - Kárpátalján - élő magyarsággal történő szabad kapcsolattartás és utazás kölcsönös megkönnyítéséért való hivatalos fellépést!

LONDON (Anglia) A MAGYAR SZABADSÁGHARCOS VILÁGSZÖVETSÉG (M.Sz.V.) nagybritanniai csoportja nevében vitéz SZAKÁLY JÁNOS elnök 1988.VII.12.-én levélben kérte Anglia miniszterelnökének befolyását a romániai magyar kisebbség üldözésének, valamint falvai lerombolásának beszüntetésére. A miniszterelnök aug.12.-én kelt válaszában irodája útján a magyarsággal való együttérzését és reményét fejezte ki, hogy a kisebbséggel való bánásmód miatt kitört nemzetközi felháborodás a román hatóságokat tervük megváltoztatására fogja bírni. A kormány továbbra is ennek érdekében dolgozik.

1988.VII.13.-án a lengyel SIKORSKI Muzeumban a M.Sz.V., a Magyar Október Szabadsajtó és a Brit-Román Társaság (szabad románok) képviselői sajtókonferenciát rendeztek. Elnökölt a Rt.Hon.Sir BERNARD BRAINE, DL, MP. A M.Sz.V. Nagybritanniai csoportjának elnöke v. SZAKÁLY JÁNOS a nyugati kormányok közbenjárásáért folyamodott, hogy azok kérjék az Egyesült Nemzetek menekültügyi főmegbízottját, hogy az küldjön Magyarországra bizottságot a menekültek ügyének kivizsgálására.

GRAZ (Ausztria) 1988.VIII.21-én ünnepelte meg a CHRISTIANA HUNGARIA

Szt.István halálának 950-ik, valamint a Budapesten 1938-ban tartott Eucharisztikus Kongresszus 50-ik évfordulóját. 10 h-kor Ft. NYERS JÁNOS mondott nagymisét, melyen UGRI MIHÁLY cscst. a cserkészcsapat pk-a orgonált. A műsoros ünnepélyt a Segítő Nővérek kolostorának földszinti nagy termében a Hiszekegy eléneklése után BORDA GYÖRGY elnök nyitotta meg és bejelentette, hogy vitéz LENGYEL BÉLA altbgy.úr, az Egyesület alapítója, gyengélkedése miatt nem tudott megjelenni. Az ünnepi beszédet MAYER RUDOLF főtitkár mondta és megemlékezett a XXXIV. budapesti Eucharisztikus Kongresszus felejthetetlen eseményeiről. A műsor végén a közönség a Himnuszt énekelte el, majd az Egyesület megvendégelte a megjelenteket, akik kedélyesen elbeszélgettek. (B.J.1988-IX.5.)

TOURCOING (Franciaország, Nord)-i területi csoportunk a MAGYAR KATHOLIKUS MISSZIÓ-val együtt emlékezett meg 1988.IX.18-án Szent István király halálának 950. évfordulójáról. A helybeli lengyel templomban latin, magyar és lengyel nyelven bemutatott közös szentmisén a Lengyelház nagytermében ünnepély követte.

TÓTH JÓZSEF bs. területvezető köszöntötte megnyitójában Ft. Dr. RUSZIK VILMOS, C.M. főlelkésszt pappá szentelésének 50., Nord tartományban való működésének 15. éve alkalmából. Fáradozását a közönség lelkes tapsokkal jutalmazta.

Szent István király jelentőségéről, atyái gondoskodásáról, a 900 éves otthoni jubileumról, az aranyvonatról, a Szentjobb országjárásáról TÓTH JÓZSEF, az ünnepség főrendezője emlékezett meg. Utána a közönség elénekelte a " Hol vagy István király? " c. éneket. A műsorban szerepeltek még KUTLIK SÁNDOR szavalattal és MAZURKA BÉLA, aki Szent István eszméiről, intelmeiről, haláláról beszélt francia nyelven. Befejezésül, még egy Szent István éneket énekelt el a közönség.

Ezzel az ünnepség véget ért, melyet 80 személyes magyaros ebéd követett. Ebéd után igen kellemes hangulatban kitűnő magyar bor mellett folyt a szórakozás a késő esti órákig. (T.J. 1988.IX.19.-)

LONDON (Anglia) ... A szovjet rabigában szenvedő népek 1988.dec.10-én Londonban a Westminster Central Hall-ban nagyszabású tüntetést tartottak, Sir FREDERICK BENNETT, volt konzervatív angol parlamenti képviselő vezetésével és sok más angol politikus, valamint az elnyomott népek emigrációs szervezeteinek bevonásával.

A szónokok egytől-egyig követelték a szovjet csapatoknak visszavonását az általuk megszállt országokból, a szovjet haderőnek a minimumra való csökkentését. A szónokok valamennyien annak a nézetnek adtak kifejezést, hogy nem szabad elhinni Gorbacsov hízelgő szavait! A jelenlegi szovjet politikának nem az a célja, hogy az elnyomott országokat felszabadítsa, visszaadva azok függetlenségét. A cél az, hogy nyugati segítséggel újra talpra állítsák a szovjetunio csődbe jutott gazdasági helyzetét és majd egy adott esetben a szovjet hadsereg ismét visszakapja ütőképességét. Gorbacsov-nak az Egyesült Nemzetek Szervezetében bejelentett haderő csökkentése, csupán megtévesztésre szolgál, annak valódiságát senki sem tudja ellenőrizni.

A szónokok hangsúlyozták az 1956-os magyar felkelés nagy jelentőségét, mondván, hogy a magyar szabadságharcosok ezreinek kiontott vére nem volt hiábavaló. Itt tört meg a jég és egy kis nemzet fiai mutatták meg a világnak azt, hogy a kommunizmus nem verhetetlen.

Lord CHALFONT szerint, Gorbacsov jelenlegi engedékenysége csupán a nyugati szabad világ megtévesztését szolgálja. Napjainkban csak a sok ígéretnek vagyunk tanui, komoly lépést a szovjet vezetőség részéről ed-

dig még nem történt.

A több,mint három óra hosszát tartó tüntetésen több,mint ezren vettek részt,nagyrészből a szovjet által megszállt országokból Angliába menekültek részvételével.

A szónoki emelvényt az elnyomott népek zászlai díszítették.

A magyar zászlót NÁDASY JENŐ a Szab.Harcos Szövetség titkára tartotta.

A nagyszabású tüntetés az angol Himnusszal ért véget.

(v.Szakály János, 1989.I.30.-)

+++

DÉLAMERIKA

BUENOS AIRES (Argentina) Az erdélyi falurombolás és a magyar kisebbség elleni kulturális irtóhadjárat(Genocidio en Transilvania) megállítást célozta a közel multban rendezett tüntetés. Az Erdélyi Világszövetség helyi csoportja, valamint a Zrinyi Ifjusági Kör plakátokkal ragasztották tele a belvárost a csatolt fénykép szerint. A falragaszok hamarosan le lettek ragasztva üzleti reklámokkal, vagy harmadnapra leszaggatták. Kik? Részben suhancok, kiknek mániájuk a rombolás,vagy megfizetett személyek. Ezért, az eredmény - sajnos -: Nulla.

(Á.B.1989.I.23.)

Falurombolás Erdélyben 1988-ban

+++

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK.

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG (Garfield, N.J.,USA.) a magyarországi cserkészzel kapcsolatosan a sajtóban megjelent hírekre 1989.I.5-én tájékoztatást adott ki. " A magyarországi cserkészet a mérlegen " c. ismertetés beszámol arról, hogy "Magyarországon cserkészzövetség még nincs. Működik azonban önkéntes társulásként egy "Ideiglenes Országos Intéző Bizottság." A Bizottság nov.1.-i nyilatkozatában így jelentkezett: " Az IOIB örömmel fogadja a Hazafias Népfrent Országos Tanácsá-

nak támogatását, segítségét a szervezés időszakában. Az IOIB arra törekszik, hogy a megújuló hazai cserkészmozgalom is tagja legyen a cserkészzet genfi központú világszervezetének és együttműködni kíván a határon kívüli Magyar Cserkészszövetséggel. "

A világcserkészzet magyar származású főtitkára dr. NAGY LÁSZLÓ, (Genf, Svájc) és a MCSSZ ügyvezető elnöke BODNÁR GÁBOR (Garfield, N.J., USA), a Csongrád Megyei Múzeum igazgatójának felkérésére egy Szegeden megrendezett tudományos szimpózium keretében a világcserkészetről, illetve a külföldi magyar cserkészzet magyarságszolgálatáról tartottak előadást. Mindketten félreérthetetlenül és ismételten közölték, hogy a világszervezettől elismerés, illetve a külföldi magyar cserkészekkel együttműködés, csak úgy lehetséges, ha az otthon most újjáalakuló cserkészzet is csorbítatlanul magáénak vallja az Isten, haza és embertársak szolgálatainak eszméit.

A tájékoztatás 2. része " A cserkészzet és Magyarország " beszámol arról, hogy " már jó néhány éve, de főként 1988-ban erősen jelentkezett a cserkészzet iránti igény Magyarországon. Ez az óhaj a sajtóban is hangot kapott. A kibontakozás első nagy lépése 1988.V.27-én Szegeden a Móra Ferenc Múzeumban történt. Kiállítás nyílt a Magyar Cserkészzet múltjáról. Október 12-én a Múzeum kávéházban összehívott gyűlésen néhány ember ideiglenes Cserkész Intézőbizottságot alakított... Tekintve, hogy sem csapatok, se Fenntartó Testületek nincsenek, az érvényességet számosan megkérdőjelezzük. Teszik ezt azért is, mert az egyesülési törvény, amely a cserkészzet működését lehetővé tenné, még nem született meg.

Fővárosi és vidéki lapok bőségesen kommentálták az eseményeket. Kiemelték, hogy 120 országban 16 millió cserkész és 10 millió leánycserkész szolgál. Kiderült a konferencián, hogy négy földrész 14 országában hatezer magyar származású cserkész tartanak számon. Szervezetük ujságokkal, könyvkiadóval is rendelkezik és hozzájárul a szülőföld és a magyar nyelv ápolásához. Ezenkívül összefogja a nagyvilágban szétszórva élő magyarságot. (Magyar Nemzet). Bodnár Gábor.

+++

KANADA

TORONTO (Ontario) VARGA GÉZA szds. bajtársunk, Közösségünk barátja, a Bajtársi Levél olvasója 1988.X.2-iki levelében értesített, hogy a Brit Külügyminisztérium keleteurópai ügyosztálya (London, Anglia) szept.9-én nyugtázta az erdélyi magyar kisebbségek üldözése tárgyában a miniszterelnökhöz VIII.23.-án írt levelét. S.HINDS értesíti bajtársunkat, hogy a kormány már több ízben fejezte ki rosszalását Romániának a kisebbségi jogok megsértése terén tapasztalt magatartásáért. Legutóbb Bécsben, VII.15-én a nemzetközi konferencián emeltek szót a megbízottak és foglaltak állást az emberi jogok érvényben tartása mellett a román hatóságok magatartásával szemben.

Ugyancsak TORONTO-ban 1988.II.11-én este 7:30-kor a MAGYAR HÁZ Árpád termében tartotta a MAGYAR EMBERI JOGOKÉRT (létesített) ALAPÍTVÁNY kanadai szervezete már III.sz. (ugy nevezett) VIRRASZTÁS BANKETT-jét. Az összejövetel célja az erdélyi és felvidéki magyarság emberi jogainak visszakövetelése, felvonulások szervezése, az otthoni menekülttáborok segítése.

Az est díszvendége és első szónoka Mr. DÁVID B. FUNDERBURK, az USA 1981-1985-ig bukaresti nagykövete volt. Beszédében a legélesebben elítélte CEAUSESCU által fenntartott rendőr-államot, ahol a megfélemlítés

állandó és nyomasztó, mely különösen nyomja a magyar lakosságot.

Tiltakozott a 2.5 milliós őslakos magyar kisebbség nemzeti kulturájának megszüntetése, falvainak és templomainak lerombolása ellen. Hibáztatja a nyugati kormányokat, hogy azok az európai civilizáció egy részének rendszeres elpusztítását tétlenül nézik.

A nagyszámú közönség felállva, hosszan éltette a kiváló szónokot.

Utána DURAY MIKLÓS, geologus, nemzetiségi politikus, a csehszlovákiai magyarság ismert vezetője beszélt többek között az ottani elnemzetlenítésről. 1945 óta 250 magyar iskolát szüntettek meg, akadályokat támasztanak a kulturális kapcsolatoknak az anyaországgal való fönntartása ellen, elnyomják a magyar egyházakat és nem engedélyeznek magyar társadalmi szervezeteket. Nagyhatású beszéde után ő is hosszantartó ünneplésben részesült. A jó hangulatban lefolyt igensiker est műsorvezetője ifj. SZŐCZY ÁRPÁD volt. (Toronto Sunday Star 1989.II.12.- + K.Magyarország 1989.II.25.-)

Ugyancsak TORONTOBAN 1988.XI.20-án tartotta meg a MAGYAR HÁZ tisztújító közgyűlését, mely a következő négy évre megválasztotta többek között: CSEKŐ MIKLÓS-t elnöknek és KÓSA ISTVÁN-t háznagynak. Mindketten a Magyar Királyi Fegyveres Erők Muzeumi Bizottságának tagjai.

Kívánunk sok szerencsét és sikert további működésükhöz. (K.M.1988. XII.3.-)

WELLAND (Ontario) 1988 szeptemberi kanadai látogatása során Ft.Dr. PASKAI LÁSZLÓ esztergomi érsek, bíboros IX.hó 23 és 24-én Wellandon tartózkodott, hol a Magyar Házban díszvacsorát rendeztek tiszteletére. Az egyházközség pénzbeli ajándékát a Kanadai Magyar Keresztény Egyesület elnöke SIMON IMRE bs.-unk adta át a bíboros úrnak. (S.I.1989.II.15.-)

CALGARY (Alberta) A Magyar Szabadságharcos Világszövetség (MSzV) 1988 okt.14-16-ig tartotta meg XI.Kongresszusát Calgary-i tagszervezete rendezésében. X.14-én este 7:30 kor a Bishop Carrol iskola nagytermében tartott művész előadóesten találkoztak a kongresszusra érkezett kiküldöttek a helybeli magyar egyházak, egyesületek kiküldötteivel, a fővédnökökkel és védnökökkel. SZÖRÉNYI ÉVA, CZÖVEK ISTVÁN művészeket és a szereplőket a különleges irodalmi és énekszámokért a közönség hosszas tapsokkal honorálta. Műsorvezető volt RÓZSA MIHÁLY.

A műsor végeztével a Magyar Kulturközpont társas találkozót adott a vendégek tiszteletére.

X.15-én, másnap, ugyancsak a Kulturközpontban tartotta meg a MSzV hivatalos ülését, tisztújítását tagsága részére. Ezt követte a nagyközönség számára nyilvános politikai szimpózium. Előadók voltak MAGAS ISTVÁN a MSzV elnöke, dr.POGÁNY ANDRÁS, GEREBEN ISTVÁN, WALTER ISTVÁN, TOLLAS TIBOR, TAMÁSI MIKLÓS és mások. Az előadások időszerű magyar és európai tárgykörben az ifjúság szerepét és emigrációs feladatokat ismertettek. Az összejöveteleket este, a Kulturközpontban gondosan megrendezett sikeres társasvacsora követte.

X.16-án 11 órakor ünnepélyes hálaadó szentmiseáldozaton emlékeztek meg a kongresszus tagjai a szabadságharc hőseiről és megkoszorúzták a Hősiemlékművet.

Az összejövetelelek előkészítése és levezetéséért a Rendező Bizottságot és annak elnökét TÓBIÁS JÓZSEF bs-at, a XI.MSzV Kongresszus háznagyát elismerés illeti.

+++

EURÓPÁBAN 1988 nyarán az ERDÉLYI FALUROMBOLÁSOK, a MAGYAR KISEBBSÉG ÜLDÖZÉSE ÉS MEGHURCOLÁSA ELLEN, többek között az alábbi európai közéleti személyek tiltakoztak:

PROFESSOR LUDWIG VON LANG, Zürich, Svájc,
PROFESSOR DR. ERHARD BUSEK, Bécs, Ausztria,
Dr. BARKI ÉVA MÁRIA, ügyvéd, jogtanácsos, Bécs, Ausztria.

1988 okt. 15-én, a SZABADSÁGHARCOS KONGRESSZUS alkalmával CALGARY-ban DÁNIEL JÁNOS az MHBK helyi csoportjának vezetője kezdeményezésére az alábbi társadalmi és bajtársi egyesületek vezetői küldötték el köszönetüket, egyben kérték pártfogóink közbenjárását, hogy a súlyos jogsértéseket SVÁJC, illetve AUSZTRIA kormánya hivatalosan terjessze az UNO (EGYESÜLT NEMZETEK SZERVEZETE, ENSz) Közgyűlése elé:

Fekete Tibor s.k. Széchenyi Társaság Calgary,	vitész Balogh József s.k. Vitézi Rend, Nyugatkanada, Calgary,	Dr. Horvai János elnökh. s.k. Kanadai Magyar Kulturközpont, Calgary,
Dr. Kiss Gyula s.k. MKCsBK Központ Calgary,	Magas István s.k. Magyar Szabadságharcos Világszövetség, Calgary, Dániel János s.k. MHBK Calgary csoport.	Zsitvay Sándor s.k. Souverain Szt. László Társaság és Rend, Calgary csoport

+ + +

A MSZV CALGARY-i TAGSZERVEZETE és a MAGYAR KULTURKÖZPONT 1988. X. 23-án d. u. 4 órakor tartotta a Kulturközpont nagytermében a Szabadságharc 32. évfordulója alkalmával műsoros emlékünnepélyét a helybeli magyarság közreműködésével. A közkedvelt és külön is szereplő Nyugdíjasok Énekkara, a cserkészcsapatok és a közönség együtt énekelték el a Himnuszt. Ezt követte TÓBIÁS JÓZSEF a MSZV helyi elnökének megnyitója, s üdvözölte egyben a közönséget. A gazdag műsorban egymást követték: táncscsoportok, zeneszámok és szavalatok. Az ünnepi beszédet TOLLAS TIBOR a "Nemzetőr" főszerkesztője mondta. A közönség megjelenését, részvételét zárószavaiban Dr. HORVAI JÁNOS, a Kulturközpont helyettes elnöke köszönte meg.

+++

A MAGYAR SZABADSÁGHARCOS VILÁGSZÖVETSÉG 1988 október 14- 15-én CALGARY-ban lezajlott XI. KONGRESSZUSÁNAK ZÁRÓNYILATKOZATA

(Részletek)

A MSZV testvéri együttérzéssel osztozik abban a küzdelemben, amelyet az otthoni magyarság a demokratikus, független szabad Magyarországotért folytat. Örömmel üdvözli azt a számos önerejéből létrejött, sokrétű, de mégis azonos célokért munkálkodó csoportosulást, amelyek az utóbbi években a magyar társadalom egészséges vérkeringését igyekeznek helyreállítani. Ugyanakkor kegyelettel emlékszik meg mártírjainkról, akik életüket, szabadságukat áldozták hazájukért.

Különös szeretettel és a jövőbe vetett hittel, de ugyanakkor féltő aggodással tekintünk a magára talált nemzet e sorskérdéseiben érdekeltté vált, multját ismerni akaró, a jövőjének alakításában szerepet követelő ifjúságra, mely elképzeléseit félreérthetetlenül fogalmazza meg, azok

végrehajtásáért áldozatot vállal. Hisszük, hogy nemzetünk három évtizedes aléltságát levetközve kezébe veszi jövőjét meghatározó jelenének irányítását.

Ezek a jelenségek bizalommal tölthetnek el mindannyiunkat. Van remény egy olyan Magyarország megteremtésére, amely magába foglalja Szent István örök érvényű államalkotó eszméit, Széchenyi nemzetépítő elképzeléseit, 1956 szabadságra, függetlenségre irányuló céljait, Bibó István társadalmi, gazdasági, politikai megújulásra tett javaslatait, Mindszenty állhatatos hazaszeretetét. Ez a Magyarország feltétlenül annak a Közép-Európa-i közösségnek lesz tagja, mely e térség népeinek közös küzdelméként születik meg és egymás megbecsülésén alapszik.

A MSzV feladatának tekinti, hogy ezeket a javaslatokat elfogadva, azokat ismertté tegye, a szabadvilági kormányköröket, közvéleményt támogató-suk érdekében mozgósítsa. A MSzV létét, munkásságát mindaddig szükségesnek tartja, ameddig a Magyar Forradalom az Egyetemi Ifjuság 16 pontjában kifejezett követeléseit maradéktalanul valóra nem válnak.

Calgary, 1988 október 15-én

a kiadvány hitelélül

MAGAS ISTVÁN s.k.

Magas István elnök.

+++

CALGARY (Alberta) Az MHBK helybeli csoportja 1989.III.4-én, a WESTIN szálló nagytermében tartotta meg 33-ik HUNGÁRIA BÁL-ját a kormány, a hadsereg, az RCMP képviselőinek részvételével a magyar egyházi, társadalmi és bajtársi közösségek, s a vállalatok tiszteletbeli védnöksége mellett.

A vendégeket DÁNIEL JÁNOS csop. vezető, bálelnök köszöntötte.

A választékos, izletes vacsora, a díszvendégek üdvözlő szavait követően 12 elsőbálos leány és kísérőik - The Honourable HELEN HUNLEY Alberta alkormányzójának, a Bál tiszteletbeli díszvédnökének való bemutatásuk után - keringőt táncoltak, melyet a közönség lelkes tapsokkal fogadott. Mint az elmúlt években, ez alkalommal is a Bál egyik fénypontja volt a 16 díszmagyaros, illetve huszáratillás pár hagyományos palotása ERKEL FERENC: Hunyadi László zenéjére.

A szünetben a Vadrózsa Táncscsoport a Csongrádi Táncokat mutatta be eredeti, színpompás, festői népviseletben. Mindhárom táncot fiataljaink tanították be, akiket a táncosokkal együtt minden esetben hosszú tapsokkal jutalmazott a közönség. A Bál és a táncok gondos előkészítésében, levezetésében dícséretet, elismerést érdemel még a Bál élén TÓTH LÁSZLÓ főrendező, valamint a csoportvezető bálelnök: DÁNIEL JÁNOS.

Végezetül, a bál sikeréért hálás köszönet illesse Calgary város magyar társadalmát, mely évről-évre erkölcsi és anyagi támogatással bebiztosítja magyar kulturánknak ezt az ünnepélyes bemutatását. (KGY)

+++

Az ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA, a Magyar Lexicon Alapítvány főszerkesztője BAGOSSY LÁSZLÓ (Calgary, Alberta, Kanada) 1989.I.25-én kiadta 17.sz. Tájékoztatóját, mely szerint a szerkesztési munka computerrel készül. Jelenleg címszóegyeztetés történik az öt földrész szerkesztőinek bevonásával. A már egyeztetett címszavaknál központunkban a szöveganyag előkészítése történik. A kézirat elkészítése laser-printerrel készül majd, aminek beszerzése és beprogramozása folyamatban van.

Az 1-3 kötet összesen 18000, a 4.kötet (kieg.) 6000 címszót foglal

magában. A négy kötetre tervezett 700-800 képmennyiségét túllépték. Jelenleg 1102 kép áll rendelkezésre. A szerkesztési munkához szükséges anyagiak biztosítva vannak. A Szerkesztőség központjában üzemelő gépi berendezés 10.000 dollár értéket képvisel. Az adminisztrációra (zömmel levelezésre) fordított összeg a 4,000 dollárt meghaladta.

A főszerkesztőtől kapott értesítés szerint, a E.H. alapítótagjai közé belépett UTCZÁS MIHÁLY (Adelaide, S.A., ausztrália) bajtársunk, adelaidei csoportunk vezetője.

CALGARY (Alberta) A KÁLVIN MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ, BOCSKAY FÉRFI KÖR és LÓRÁNTFFY ZSUZSANNA NŐI köre 1988.X.30-án ünnepi istentisztelet, valamint műsoros díszebéd kíséretében emlékezett meg alapításának 50. évfordulójáról. A r.k. magyar egyház, a társadalmi és bajtársi egyesületek vezetői és számosan a barátok közül, meghitt ünneplésben részesítették a magyar helyi közösségi életben élen járó egyesületek tagjait és vezetőit. A műsort BONDÁR LÁSZLÓ gondnok zárta be. A gonddal előkészített és sikerrel levezetett összejövetelt, vitéz SEBŐ ERNŐ, a BOCSKAY KÖR elnöke rendezte.

A CALGARY-i EGYHÁZAK és EGYESÜLETEK BIZOTTSÁGA 1989.II.19-én (vasárnap) d.u.1 órai kezdettel a református templom Kossuth termében, hideg ebéddel egybekötött vetített képes előadást rendezett ERDÉLY KULTURÁLIS EMLÉKEI címmel. Előadó BAGOSSY LÁSZLÓ volt.

Az Erdély természeti, építészeti és iparművészeti szépségeit tartalmazó hozzáértéssel és művészi izléssel összeállított képeket az előadó bs. egyenkint ismertette. FARKAS ÁRPÁD erdélyi költőnek az üldöztetést tárgyaló versét ifj. SZAKONY ANDRÁS bs. olvasta fel. Az előadónak a falurombolást tartalmazó válaszversét RADA TIBOR bs. adta elő.

A jólsikerült előadáson begyűlt összeget, teljes egészében az erdélyi menekültek részére Magyarországra küldik.

A műsort levezette CSÁK PÁL, a Bizottság elnöke.

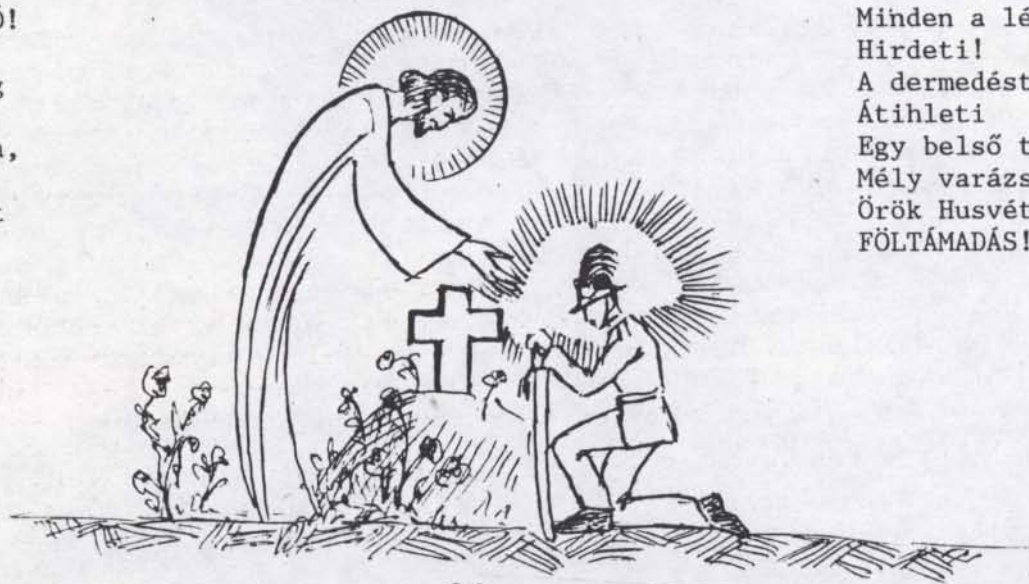
+++++

V. CIKKEK, ELBESZÉLÉSEK, BESZÁMOLÓ.

Domokos Sándor:

HUSVÉTI HIMNUSZ

Hahó! ... HAHÓ!
Olvad a hó!
Új életet zeng
Új lobogó
Fűszál, ibolya,
hóvirág.
Barkát libbent
A fűzfa-ág.

Minden a létet
Hirdeti!
A dermedést
Átihleti
Egy belső titkos
Mély varázs...
Örök Husvét...
FÖLTÁMADÁS!

vitéz SZOMBATHY LAJOS JÁNOS:

CSENDŐREINKRE EMLÉKEZÜNK.

... " Elhull a virág, eliramlik az élet..." - énekelte hajdanán áldott emlékű, lánglelkű költőnk: Petőfi Sándor, a "Szeptember végén" című egyik legszebb versében, a magyar költészet e leggyönyörűbb verssorát. Látnoki megérzésével találóan fejezte ki az emberi élet egyik legigazságosabb, de egyben legkeményebb törvényét, mert a lehulló virággal együtt, az élet is eliramlik. A támadt ürességet, a kiáltó hiányt az emlék tölti ki. Az marad vissza emlékezésül az utódoknak, amit az emlék őriz meg. Amilyen volt az élet, olyan lesz az emlék és úgy érdemli meg annak megőrzését.

Az 1989 évi Csendőrnapi idejének elközelgésével, megint egyszer emlékezünk. Feltűnik előttünk a csillogó kakatollas kalpagot viselt derék magyar csendőr szíves alakja, amint járőrtársával együtt a széles magyar határt és benne a községek utcáit portyázza, fáradhatatlan éberséggel őrizve és vigyázva a magyar nép életét, vagyonát és biztonságát. Ahol megjelent, ott a bűnös megrettent, de a jó népek biztonságos nyugalommal mentek a napi munkájuk után, mert tudták, hogy a magyar csendőr az igazságot szolgálja és jelenléte a biztonságot jelenti. A borzalmas második világháború, melyben a haza védelmében a magyar csendőrség a legnagyobb életáldozatot hozta, elsodorta a volt csendőrségünket is. Az uralomra jutott gyilkos kommunizmus első dolga volt a csendőrséget megszüntetni, tagjait szabad vadként üldözni, bebörtönözni, kivégezni. A virág lehullott, a világ legderékabb, leghűségesebb és megbízhatóbb testülete megszűnt létezni. Volt tagjainak legnagyobb része, már halott és csak igen kevesen vannak még azok, akik a rabházában, vagy szétszóródva a világ minden tájára még megmaradtak.

Nincs már messze az idő, amikor fölöttük is eliramlik az élet és az utolsó szál virág is lehull. Az élet vastörvénye beteljesedik és csak emlékük marad meg, melyet a magyar nép még századokig fog őrizni és szerető rá gondolással emlegetni. A magyar csendőrség életével és utolsóig hűséges szolgálatával örökre beírta nevét a magyar nép történetébe; emléke ápolva élni fog. Apák és nagyapák mesélik majd dicsőítőleg gyermekeiknek és unokáiknak, hogy milyen volt a magyar csendőr. Jóhíruket a nép ajkán fennmaradó legendák őrzik meg és adják át évszázadokig az utódoknak. Hűség, becsület, istenfélő tiszta élet és az igazságnak mindenképpen szolgálata, párosulva nemzeti érzéssel és emberszeretettel voltak a magyar csendőr fő jellemtulajdonságai. Mind olyan érték, amely érdemes és méltó arra, hogy az általuk hűségesen szolgált és védett magyar nemzet még haló porukban is tisztelje, becsülje őket és emléküket megvédje minden aljas támadás és rágalom ellen.

A magyar csendőr mindenkor a nemzet által elfogadott és jóváhagyott törvény alapján állt és azt teljesítette. Kezéhez bűn és aljas cselekmény nem tapadt. Aki annak ellenkezőjét állítja, valótlanságot erőszakol. Amíg lehetett, a belső békét és biztonságot szolgált, s amikor a végveszélybe jutott Haza segítségért kiáltott, azonnal átváltozott az ellenség ellen hősiiesen harcoló katonává és a legsúlyosabb életáldozata árán is védte a Hazát, a lehetőség utolsó percéig.

Legyen ezért áldott a magyar királyi csendőrség emlékezete!

+++++

Vitéz SZENDI JÓZSEF:

ÍGY KEZDŐDÖTT.

1988 június 8-án három hónapos Magyarországi tartózkodásról érkeztem haza. Zoltán fiammal és feleségével elhelyeztük feleségem hamvait a hernádnémeti (Zemplén vm.) refprímatus temetőben örök nyugalomra, az akkor épített családi kriptába. (B.L.1987/2 és 1988/2.)

Ezalatt bőven nyílt alkalmam, hogy a különböző városokban barátaimat fölkeressem.

Így jutottam el Debrecenbe, hol személyesen beszéltem erdélyi menekültekkel. Ekkor született meg az az elhatározás, hogy hazajövetelem után a menekültek részére társadalmi gyűjtést indítok. Ugyanekkor fölvettem a kapcsolatot a debreceni r.k. és ref. egyházak lelkészeivel, akik a menekültek segélyezését látták el.

Erdélyből menekült véreink megsegítésére tervet dolgoztam ki. Jól ismerve úgy az amerikai, mint a kanadai magyar emigrációt, egy magánszemély által elindított gyűjtés eleve halálra van ítélve, különösen akkor, ha a kezdeményezés nem valami, szélesebb körben ismert emigrációs szervezettől, vagy annak vezetőjétől indul ki.

Én azonban olyan konok "Koppány-magyar" vagyok, aki a legnehezebb feladatok végrehajtásától se ijedtem meg soha és nem ijedek meg ma sem.

Először néhány bajtársamat hívtam föl, majd az Amerikai Kultur Egyesületet (Petőfi Klub), melynek én is tagja vagyok. Az elnöknek előadtam, hogy én minden költséget fedezek és én az ő nevük alatt kezdem meg a gyűjtést. A vezetőség beleegyezett a tervembe és 500.-dollárt adományoztak. Levelet írtam a Syracuse-i (N.Y.) Magyar Kultur Közösség elnökének, amely közösségnek úgy én, mint feleségem sok-sok éven át tagjai és vezetőségi tagjai voltunk, míg Floridába nem költöztünk. 1,000.-dollárt adományoztak a célra. De írtam magánszemélyeknek is, kiktől több 10, 15, 20, 30, 50, 60, s 100 dolláros adomány érkezett. Én kisorsoltam egy asztalterítőt, 120.-dollárt hozott. Október végén lezártam a gyűjtést, melynek végösszege 2,800.-dollár lett és még vaGY 50-60 kg. ruhanemű. Ezzel indultam el 1988 nov.7.-én. Az utazási költségemet természetesen a magaméból fizettem.

147,000.- forintot osztottam szét Magyarországon, részben az egyházaknak, részben közvetlenül új menekülteknek, akikkel Debrecenben találkoztam. Többek között:

A debreceni Szent Anna r.kat.egyháznak:	45,000.-	forint,
a debreceni ref. esperesi hivatalnak:	45.000.-	forint,
a miskolci ref. püspöki hivatalnak:	50.000.-	forint,
magánszemélyeknek:	7,000.-	forint
	<hr/>	
	Összesen:	147.000.- forint

Erdélyi menekült véreink ellátásával kapcsolatban minden elismerést megérdemelnek az egyházak lelkészei, a Vöröskereszt és a községi, vagy városi tanácsok vezetői. Mindenben segítik a menekülteket. Lakás elhelyezés, munkahely szerzés és munkába állítás. A lakosság zöme is mindent elkövet, hogy segítsen a menekülteken. Ha van egy felesleges szobájuk, ingyen bocsátják ideiglenesen részükre. Ruhaneművel, ágyneművel, felesleges butorral, edényekkel segíti őket a lakosság. A tanácselnökkel együtt én is személyesen meglátogattam négy családot és gyors segélyt osztottam ki nekik. Hallottam, hogy a tanácselnök azt mondta nekik, hogy ha bármire

szükségük van, forduljanak a tanácshoz. Még megkérdezte, pl., hogy van-e tüzelőjük, mert november hónapban komoly hidegek voltak Magyarországon, s ha nincsen, ő küldeni fog... Pl. van egy debreceni ismerősöm, aki jelenleg Amerikában van látogatóban, arra az időre, amíg ő távol lesz, egész lakását, bútorral, egy fiatal két gyermekes házaspárnak adta át.

A kormány is igyekszik segíteni. Letelepedési engedélyt ad a menekülteknek. Menekült tábor nincsen. A menekülteket, megérkezésük után igyekeznek elhelyezni, most már az egész ország területén, ahol csak munka és lakás lehetőségek vannak.

Természetesen találkoztam disszonáns hangokkal is, hogy "minek jönnek ezek a románok ide?" Románoknak nevezte őket az illető. Azt mondtam neki: Ismertél engem 1956 előtt? Tudod, hogy ki voltam itt és miért hagytam el a hazámat? Mert üldöztek a saját hazámban. Tudod te, hogy miért jönnek azok a magyarok és nem románok ide? Mert azokat egy másik faj üldözi és itt a saját fajtája között találja magát biztonságban! Mivel te nem tudod, hogy mi a menekült-sors, így nincs jogod rossz véleményt nyilvánítani. Elhallgatott. Valószínű, hogy gondolkozott az általam mondottakról. Mindent összegezve, a menekültek helyzete nem rózsás, de szerintem sokkal jobb, mint a miénk volt.

Magyarországon való tartózkodásom idejére esett, hogy Grósz Károly lemondott a miniszterelnökségről, megtartva a párt főtitkári állást. Kétségtelenül mutatkozik a magyar nép lelkében a szabadság iránti vágy megsokszorozódása. Bár a pártcenzura sok mindent nem enged leközelni, mégis elhangzanak a TV-ben és az ujságokban olyan vélemények és követelések, melyek hasonlóak az 1956-os forradalom előttiékhöz. A magyar levegő telítve van feszültséggel, melyet Grószék, csak úgy tudnak levezetni, ha valóban olyan változásokat tudnak produkálni, amivel a magyar nép - legalábbis részben - egyetért. Legfontosabb követelés a többpárt rendszer bevezetése. Ez, az én meglátásom szerint nem fog bekövetkezni, mert egy szabad választáson a kommunista párt egy mandátumot se szerezne. Sorolhatnám a követeléseket, pl. az orosz csapatok kivonása magyar területről, a munkás-örtség feloszlatása stb.,...

Nagy az elkeseredés az új adótörvény miatt. Nagyon sok kisiparos visszaadta az engedélyét, nem vállalja a rizikót, az új jan.1-i magas ár-emeléseket, ami már azelőtt is toronymagas volt. Különösen sújtja a nyugdíjból élőket. Egy szerintem bizonyos, hogy Grószék a magyar gazdaság szekerét a kátyuból, - amibe Kádárék vitték bele, - félmegoldásokkal nem tudják kiemelni. Itt nem toldozásról-foldozásról van szó. Itt az egész magyar közgazdaságot és politikát új alapokra kell helyezni. A magyar nép hajlandó és képes lenne az áldozathozatalra, de annyi sok hazugság és félrevezetés után erre először garanciát akar kapni.

Másképp a magyar nép túlnyomó része nem hajlandó az áldozatvállalásra és marad minden úgy, ahogy van. Az emberek nyiltabban beszélnek ugyan, de vannak dolgok, amelyekről saját, jólfelfogott érdekükben hallgatni kénytelenek.

Az 1987 és 1988 években végzett látogatásaim között eltelt idő csupán annyi változást hozott Magyarországon, hogy az árak jó magasra felkúsztak, de a bérek maradtak. A fiatal generáció nem akar dolgozni. A munka megbecsülése, a tisztesség, a jóerkölcs és a becsület ma mind hiánycikk Magyarországon. Mindenki pénzt akar, de nem munka árán. Ez elszomorító. Ha ezt nem a saját szememmel tapasztaltam volna, talán nem is hinném el azokat.

Jun.1-én Ausztria felé elhagytuk Magyarországot. Ismerős városok állomásain futott át a gyorsvonat. Egyszer csak a történelemből jól ismert

név ötlik elő: KUFSTEIN. Maga a várbörtön magaslaton van, szürke, hosszú épület, két végén egy-egy bástyaszerű torony. A világosi fegyverletétel után annyi sok magyar töltötte itt álmatlan éjszakáit és annyi sok magyar sóhaj szállt föl az Egek Urához. Hogy most ezt a várbörtönt mire használják, nem tudom.

Turisztikus célra nagyon megfelelne. Zoltán fiam jólsikerült fényképet készített róla.

Sok bosszúsággal, de egyben kevés megelégedéssel és örömmel is tértem haza. Az öröm csupán az volt, hogy tervemet sikerült úgy-ahogy végrehajtani.

+++++

VI. A MUZEUM HÍREI.

BORBÁS KÁROLY muzeumgondnok, tb.cső. beszámolójából:

1988.XI. 10-én

F. évi szeptember 24-én Ft. Dr. PASKAI LÁSZLÓ esztergomi érsek, bíboros, kanadai útja során meglátogatta a Magyar Kulturközpontot. Elsőnek a M. Kir. Fegyveres Erők Múzeum-át tekintette meg. Meghatódva nézte a kiállított katonaruhákat, csendőrzubbonyokat, csendőrkalapot, zászlókat, képeket. Nem győztünk magyarázni és válaszolni a sokfelé irányuló kérdéseire. Minden érdekelte. Hogyan kerülhetett össze ennyi érték, kérdezte többször. Horthy Miklós kormányzó úr képei előtt még egy szemüveget kért, hogy el tudja olvasni az apró betűket is. Mindszenty József bíboros hercegprímás előtt meghajtotta fejét. "Elődöm volt, makacs ember volt, de nagy magyar"- jegyezte meg. A Szabadságharcos falnál:..."Az ellenforradalom képei,,," - kijavítottuk, hogy az nem volt ellenforradalom. Az első két napig volt "csak Forradalom", amikor az oroszok beavatkoztak, akkor Szabadságharc lett! - "Igen, megértem én Önöket, de odahaza "ellenforradalom" néven beszélünk róla." - Aztán tovább ment és v. SZATHMÁRY KÁROLY falánál magyaráztuk meg, hogy ő volt az, aki ezt a muzeumi anyagot összegyűjtötte. Erre elismerését fejezte ki a szorgalmas magyarságmentő munkájáért.

"Szinte hihetetlen,"- mondotta, " hogy az idegenbe szakadtságban is megőrizte a multunk ápolását azzal, hogy ezt a sok értéket összegyűjtötte."

A Múzeum meglátogatása után végigvezettük a Kulturközpontban. Megcsodálta az Árpád-terem koronacsillárját, a falakon lévő nagyjaink festményeit, melyeket KAY LAJOS festőművész készített a Magyar Ház számára. Végezetül kötetlen beszélgetés folyt a társalkodó szobában, szintén festmények között. Ez az épület egészében egy múzeum, mondotta elismeréssel, majd elbúcsúzott, mert még aznap délután Montreálba utazott.

A MUZEUM-ot vasárnaponként már nyitva tartjuk. Rendszerint a szombatesti vacsorák, táncestélyek előtt egy órával és a szünet-idő alatt is. Az októberi ünnepek előtt és után két óra hosszát volt nyitva. Elég sokan látogatták. PONGRÁCZ GERGELY, aki az ünnepi beszédet tartotta Arizonából (USA) jött el hozzánk, ő is meglátogatta a Múzeumot.

+++++

VII. BEL- ÉS KÜLFÖLDI SAJTÓHÍREK,
KÖNYVEK, ZENESZERZEMÉNY
AUSZTRÁLIA

A NEMZETI UJSÁG (Fish Creek, VIC., 3959 Ausztrália) főszerkesztője dr. vitéz ENDREY ANTAL 1989. I. 15-iki számában "Levél Barátaimhoz" c. cikkében bejelenti, hogy magyarországi látogatása meggyőzte arról, hogy hazánkban az elmúlt nyolc hónap alatt olyan mélyreható változások történtek, melyek lehetővé teszik, hogy ott nemzetünk javára hasznos tevékenységet fejtsen ki és azt minden akadály, vagy nehézség nélkül megteheti... "Ezért elhatároztam, hogy búcsút mondok Ausztrália földjének és a lehető legrövidebb időn belül (áprilisban) végleg hazaköltözöm Magyarországra..." - írja dr. ENDREY.

A NEMZETI UJSÁG-ot a februári és márciusi szám kiadása után hazatelepíti, s májusban már ki is szándékozik adni a Nemzeti Ujság első otthoni számát. (N.U. 1989. I. 15.-)

A "Hungarian Observer" dr. ENDREY főszerkesztő más irányú elfoglaltsága miatt és a kellő anyagi támogatás hiányában, csak egyszer fog még megjelenni. (N.U. 1988. XII. 19.-)

MAGYAR ÉLET - HUNGARIAN LIFE - Az AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA. Melbourne (Vic.) - Sydney (N.S.W.,) Ausztrália.

Felelős szerkesztő és kiadó: MÁRFFY ATTILA. Főszerkesztő: CSAPÓ ENDRE.

Az 1988 december 22-én megjelent XXX. évf. 50. számában írja:

FELSZABADULT-E MAGYARORSZÁG?

A címben kifejezett kérdésnek nem maga a kérdés ad komolyságot - hiszen egy ilyen kérdés önmagában komolytalan és alaptalan -, hanem az, hogy nyomtatásban megjelent, emigrációs újság első oldalán az olvasók tájékoztatására, hogy:

" Magyarország felszabadulása... elindult... a folyamat hazánkat az igazi demokrácia és a nemzeti és polgári szabadság felé vezet... a rezsim saját maga kezdeményezte a politikai reformokat (mert) jól látta a kommunizmus csődjét, és bizalma megrendült önmagában... Így indult meg a magyarországi kommunista uralom egyre fokozódó leépítése, mely ma már erős ütemben halad... Magyarországon kívül egyetlen csatlósállamban sem beszélnek egyesületi és gyülekezési szabadságról, sem többpártrendszerről. Magyarországon a gyakorlatban mindez már megvalósult és a szovjet vezetés nem tesz ellene semmit. A reformokat sem a nép vezette be, hanem a legfelsőbb hazai kommunista elit... mindez valószínűleg Moszkva kifejezett utasítására történt... Minden jel arra mutat, hogy a szovjet legfelsőbb pártvezetőség elhatározta, hogy Magyarországot tétként felajánlja a Nyugatnak... s ennek következtében Magyarország, mint semleges állam el fogja hagyni a szovjet blokkot..."

Nehéz feltételezni, hogy dr. Endrey Antal beállt volna az otthoni rendszer szolgálatába az emigráció félrevezetése érdekében, de azt is nehéz elképzelni, hogy annyi sok megbízható információ félresöpprésével valaki az otthon lezajló folyamatról ilyen naiv, ilyen együgyű következtetést vonjon le. Bár a politikai kiértékelés a Nemzeti Újság szerkesztőjének eddig sem volt erős oldala, ami az írásaiba belevegyülő költői

felrajongásokban is megnyilatkozik (mint most is például úgy érzi, hogy odahaza a reformoktól "kéken felragyog az ég" és "a magyar haza ismét Szűz Mária virágoskertje lesz"...), de így tálalni az otthoni helyzetet, megtámogatva a személyes utazás élményeivel, kedvezően feltüntetve a hazatelepülés lehetőségeit, túltesz a korábban általa is "hazacsalogató" újságnak nevezett Magyar Hírek igyekezetén is.

Mindaddig, amíg a szovjet csapatok Magyarországon állomásoznak, amíg egypárt-diktatura van, amíg a Varsói Szerződés politikai és gazdasági kötelékei szorítják az ország minden mozdulatát, felszabadulásról még korai beszélni. Folyamat, igen, van. De nagyon sajnálatos, hogy ez a folyamat a kommunista egypártrendszernek és a Szovjetunió foglalásainak a megtartását és megerősítését szolgálja, mégpedig annak a Nyugatnak a főszerepével, amely részéről egy fél hang sem hangzik el már jó ideje arról, hogy a szovjetnek hadizsákmányul odalökött népeket, országokat annak fennahtósága alól kivonni igyekezze. Szűzmáriás embertől elhamarkodott a Grószbolsevikok reformjaiért lelkesedni, amikor azok szerint Mindszenty hercegprímás még ma is valutasíboló bűnöző.

Nekünk, emigránsoknak mérlegre kell tennünk azt is, mit jelent a hatalombitorló budapesti bolsevistáknak ez az új hang a Nemzeti Újság szerkesztője részéről, a prominens emigráns vezető részéről, aki évtizedeken keresztül elnöke volt a Victoriái Magyar Közösségnek, a Regnum Marianum Egyházközségnek, tagja a Vitézi Rendnek, a Szent László Társaságnak és Rendnek és számos más emigrációs szervezetnek és intézménynek.

Reméljük, a Nemzeti Újság szerkesztője úti élményei hagulatának derűs rajongásai elmúltával, átgondolja személyének - önmagára rótt - múltbéli szerepvállalásaiból adódó felelősségének súlyát...

A Magyar Élet szerkesztői.

+++++

Ugyancsak a MAGYAR ÉLET 1989 február 9-iki száma hozza VARGA LÁSZLÓ: "Várható-e politikai változás Magyarországon?" c. cikkét, melyben összehasonlítja az író a BACH korszaknak (1849-1859) utáni helyzetet a mai otthoni állapotokkal. Ismertetésének befejező részét az alábbiakban közöljük:

"... Pár napja egy hazai, régi párthívünk felkeresett és részleteiben elmondta a hazai helyzetet. Azt is, hogy a pártok mozgolódnak, szervezkednek. - MI A VÉLEMÉNYED? - kérdezte.

- Az ELSŐ, - válaszoltam, - hogy ma egységes közszellem kialakítására van szükség és nem szétforgácsolódásra. Pár hete Csilében voltam, hol szomorúan láttam, hogy amikor 17 évi diktatura után a szabadság szele érezhető 16 párt harcol a nép kegyéért. De nem az érdekéért. Ez a diktaturát segíti és nem a szabadságot. Egy erős, nemzeti szellemű nép óriási erejű. Nincs ellene fegyver, csak fegyverszünet.

A MÁSIK - mondtam, - ne számítsanak semmiféle külföldi, jelentős politikai segítségre. Gondoljanak Kossuth, Rákóczi keserű példáira, vagy 1956-ra. Ígéreteket, dicshimnuszokat kaphatnak, de ennek a nemzet harcában annyi az ereje, mint egy égő gyufaszálnak a viharban.

Viszont NEKÜNK idekint kötelességünk, hogyha otthon, az emberi jogok gyakorlásáért, amelyet az u.n. Alkotmány és az azt kiegészítő törvények biztosítanak, bárkit sérelem ért, nemzetközi forumoknál tiltakozzunk. Nem a békés fejlődést támogató hazafiakat kell megbüntetni, hanem azokat, akik őket ütlegetik, letartóztatják, elítélik. De az utóbbiaknak immunitásuk van, ami azt jelenti, hogy nálunk odahaza nem törvény előtti, hanem törvé-

nyen kívüli egyenlőség van.

IDEKINT kötelességünk kérni, hogy nemzetközi forumoknál, elsősorban a békeszerződést aláíró hatalmaknál, mint az Egyesült Államok kormányánál a szovjet megszállás tényét napirenden tartsák és a szovjet csapatok visszavonását a SUMMIT és egyéb nemzetközi megbeszéléseknél tárgyalják.

Azzal búcsúztam ismerősömtől, hogy meggyőződésem: népünk a függetlenség útjára lépett. Ezt a történelmi menetet meg lehet állítani, le lehet lassítani, de visszafordítani már nem. "

+++++

EURÓPA

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ (München, Nyugatnémetország) 1989/1. számában " Az erdélyi magyarság védelmében " c. cikkében, többek között az alábbiakat írja: " Örömmel regisztráljuk, hogy ebben a kérdésben nemcsak az emigrációs magyarság tündöklik mintaszerű összefogással, hanem hazai szervezetek, sőt többen a kormányzat tagjai közül is. Amerikában kiemeljük az ERDÉLYI BIZOTTSÁG küzdelmét két kiadványával: "Székely nép", magyar, és "Transylvanian Observer" angol nyelvű kiadványaival.

EURÓPÁBAN az Európai Szabad Magyar Kongresszus, két európai nemzetközi szerv, az Európa Tanács és az Európai Gazdasági Közösség Európai Parlamentjénél ismételten elérte, hogy nemcsak elítélő határozatokat hoztak, hanem - erős ellenállással szemben - a romániai gazdasági kapcsolatokat " jégre rakták ". Ugyanakkor a faluromboló román politika elleni tüntetések sorozata zajlott le a nyugat-európai országokban, magyar exil szervezetek rendezésében és a sajtó csaknem szüntelenül támadta Ceausescu-t. Ennek köszönhető, hogy a román diktátor csaknem teljesen elszigetelődött nemcsak Nyugaton, hanem a varsói tagállamok legtöbb kormányánál is. Ez a magyar etnikum (kisebbség) megmentéséért folyó harc töretlenül folyik tovább.

Követelnünk kell: a GRÓZA kormány idején bevezetett autonómiát, sőt az erdélyi románsággal egyetértésben az önálló ERDÉLY helyreállítását a "nagy-román" hódító és asszimiláló törekvéseivel szemben. Nem szabad ölbetett kezekkel várni a megfelelő külpolitikai konstellációra!

+++++

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK.

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA (Youngstown, OH., USA.,) 1989.II.19-iki számában a "READER'S DIGEST" US., 1989 februári számában megjelent "TERRORURALOM ROMÁNIÁBAN" cikkét ismerteti, mely az erdélyi magyarüldözésekről és falurombolásról ír. A Pesti Péter aláírással közölt angol cikk, mindjárt az elején hozza, hogy " ERDÉLY eredetileg Magyarország része volt, melyet Románia az I. Világháború után kapott meg. "

A Reader's Digest beszámolója szerint "Ceausescu valószínűs háborút hirdetett Románia nemzetiségei, nevezetesen a 2 milliónyi magyar és néhány százezer német ellen, akik többségükben Erdélyben élnek. Könyörtelenül beolvasztja őket nyelvük és kulturájuk megsemmisítésével. "

A Reader's Digest angol nyelvű cikkéhez az anyagot az alábbi nyolc különböző tekintélyes nyugateurópai újságból gyűjtötte össze:

Stern	BRD. Nyugatnémetország	Le Figaro	Párizs, Franciaország
Spiegel	BRD. Nyugatnémetország	Le Point	Párizs, Franciaország
Quick	BRD. Nyugatnémetország	Daily Telegraph,	London, Anglia
Le Monde	Párizs, Franciaország	Berlingske Tidende	

+++++

SZITTYAKÜRT, a Hungaria Szabadságharcos Mozgalom lapja (Cleveland, Ohio, USA) 1989 januári számában hozza az alábbi cikket:

... " A FALUROMBOLÁSNÁL ROSSZABB...

A magyar sajtó már hírül adta: erdélyi szakiskolásokat, zömmel magyarokat, a Kárpátokon túli színromán vidékre helyeznek ötéves szerződéssel (két esztendő iskola, három év munka) és helyükbe hoznak, ugyancsak ezerszámra, ugyancsak öt esztendőre, román fiatalokat. Most a Hargita megyei 1600 kényszercseregyerekekről kapunk híreket.

A baragánbéli Iancára küldik a tölgyesi és borszéki fiúkat; Korondról, Lövétéről, Etédről, Siménfalváról száz fiút Filipesti de Paduréra irányítottak; Turnu-Severint jelölték ki kétszáz siménfalvi, ditrói, csomafalvi, bélbori, tölgyesi és toplicai (maroshévízi) lánynak; Rimnicu-Vilcea fogad borszéki és salamási vegyipari szakiskolás lányokat, Tirgovistére kerülnek tanulók Zetelakáról, a székelyudvarhelyi Groza líceumból, Csomafalváról; a Groza líceum más szakosai, valamint az udvarhelyi mezőgazdasági líceum diákjai Calarasiba, az 1. és 2. csíkszeredai és a zetelaki líceum diákjai Medgidián kötelesek folytatni tanulmányaikat; a salamási és maroshévízi villamosipari tanulók Rimnicu Vilceara kerülnek; a csomafalvi és gyergyószentmiklósi fiúk Bolintini de Valén kötelesek a petroleumiparban járni. Helyükbe 1600 fiatal érkezik, illetve érkezett Ialomita Neamt és Bakó megyéből.

Ez bizony rosszabb, ravaszabb (és olcsóbb) terv a falurendezésnél is. Nem kell hozzá földgyalu, csak egy tollvonás - s tizenhat-tizenhét éves fiatalokat kiragadnak családi-nyelvi közegükből, szűkebb szülőföldjükről; ötéves kényszerlakhelyük valójában tömeges lakosságcsere, áttelepítés. S ami az intézkedés alattomos leleményességét megvilágítja: más-hová viszik a lányokat, és más-hová a fiúkat...

Híreink szerint a moldvai és havasalföldi fiatalok jórésze már megérkezett Hargita megyébe, a Hargita megyei gyerekek zöme azonban még otthon van: a szülők nem engedik el őket és várják a megtorlást. Eleget megtorlás lesz az is, hogy akik nem hajlandók elutazni a kijelölt havasalföldi és dobudzsai iskolákba, nem folytathatják tanulmányaikat.

A magánélet államosításának, az ember és nemzetiség jobbagyi kiszolgáltatottságának, a szülőföldhöz, anyanyelvhez és anyanyelvű oktatáshoz való jog megsértésének égbekiáltó példája ez.

(Magyar Nemzet)

Diurnus

... "

+++++

APPLE BLOSSOM PUBLICATIONS (Stacyville, Iowa, USA) angol nyelvű 1988 novemberi számában hozta DOMOKOS SÁNDOR: "Man does not live by bread alone" (Nemcsak kenyérral él az ember) c. novelláját, melynek tárgya az 1956-os felkelés egyik eseménye. Budán, a Kacska utcában, az író bátor fellépése a lincseléstől mentett meg egy ÁVÓ-s rendőrt, míg a készültség megérkezett és átvette a továbbiakat. Az író tiszta, becsületes erkölcsi felfogása diadalmaskodott a szadizmuson és ezzel megóvta a forradalom tisztaságát, amire a történelem ritkán nyújt példát. Bár a LIFE MAGAZINE riportere ezt a jelenetet fényképezte volna le, mert akkor Amerika hú képet kapott volna az 1956-os forradalomról. (KGY.)

AMERIKAI MAGYAR ÉRTESÍTŐ (Baltimore, MD., USA), szerkesztő: SOÓS JÓZSEF
bs-unk, a magyar ügyet és az emigrációt 25 éve szolgáló havi folyóirat

DOMOKOS SÁNDOR írásait hozza. A szerző "Meg-tör-tén-he-tett? Megtörtént " c. cikkében tárgyilagosságot követel. Mint volt csendőrtiszt kijelenti: ... "Míg a kommunizmus sajátkezűleg kivégzett áldozatai mind mártírok, addig még a legkisebb tárgyilagosságot sem próbálták meg korunk erkölcsbírái azokkal szemben, akiket szintén ártatlanul sodort akaruk és jellemük ellenére a háború olyan helyzetekbe, melyből nem volt kiútjuk, hacsak nem akarták magukat a kivégző osztagok puska-csővei elé állítani..."

" A tűnő Erdély művészete: Pallos S. Jutta " c. ismertetése a festőművész kiemelkedő munkáit ismerteti, s beszámol Európaszerte rendezett kiállításairól.

A "Megérted-e?" c. versében leszögezi, hogy... " Ha az idegen egyszer elvonul, bilincs lehull és szabad lesz az élet... a Duna tája, ha felszabadul! Akkor meghalni végleg hazatérek..."

Végül az ünnepi szám hozza "Husvéti Himnusz" c. rövid versét, mely a megújodást, az új életet és a Husvét örök értelmét jelenti: a Föltámadást! (KGY.)

+++++

KANADA

KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont., Kanada) " a szabadvilág legnagyobb hetilapja" 1989.II.11-iki számában ORMAY JÓZSEF "Köszönet és Kérelem" c.cikkében köszönetet mond az "Innocent until proven guilty" alapra beérkezett adományokért. Ezt az alapot a KANADAI MAGYAROK SZÖVETSÉGE-nek (Toronto) igazgatósága létesítette 1987.XII.12-én hozott egyhangó határozatával, hogy megfelelő jogi képviselőt biztosítson háborús bűnök elkövetésével vádolt magyar személynek/személyeknek.

Dr. ORMAY JÓZSEF-nek a kanadai büntetőjogról szóló tájékoztatását a B.L. 1988/1.szama hozta. Az első személy, aki ellen 1987.XII.11-én vádat emeltek F.I.bajtársunk, aki 77 éves, beteg, vagyontalan, s ügyvédjén kívül semmi más jogvédelme nincs. Tárgyalása Torontóban többszöri elhalasztás után 1989 szeptemberében lesz.

A perköltségek elkerülhetetlenül szaporodnak és az eddigi adományok nagy részét az eddigi költségek fedezésére kellett fordítani. Szavakkal nem lehet kifejezni - írja dr. ORMAY -, hogy milyen szüksége van barátaink és honfitársaink segítségére.

A MAGYAR HÁZ Titkársága minden centtel el tud és el fog számolni.

A hozzájárulást kérik:

INNOCENT UNTIL PROVEN GUILTY alap címére:
Hungarian House, 840. St. Clair Avenue, West, Toronto, ONT. Canada
M6C 1C1

+++++

HADAK ÚTJÁN (Toronto, Ont., Kanada, - főszerkesztő BORBÁS KÁROLY tb. cső.,) Örömmel üdvözljük a testvér bajtársi közösség Münchenből (Nyugatnémetország) áttelepült XLI. évébe lépő tájékoztatóját. Az új Szerkesztőbizottság bekapcsolódását mutatják az aktuális magyar és európai szémszögű nemzetpolitikai, történelmi, katonai és gazdasági cikkek. Még a derűtkeltő katonahumor is helyet kapott. Milyen jó is ilyenre visszaemlékezni.

Az ez évi január-február havi szám közli vitéz SZOMBATHY LAJOS JÁNOS bajtársunk "Csendőrnapi megemlékezését" az Udvarlaki őrségen felvett,

részünkre sokatmondó fénykép kíséretében.

Bajtársi hírek hozzák a csoportok tevékenységét, jó fényképekkel illusztrálva. Az új Hadak Útján kissé nagyobb betűkkel és alakban, igen jó elrendezésben kezdi pályáját az új világban. Sok szerencsét és további sikereket kívánunk. (KGy.)

+++++

CALGARY HERALD (Calgary, Alberta, Kanada) 1989. II. 20-iki számában angol nyelven hozza Jonathon Manthorpe analizisét, melynek címe: "Az ENSz kivizsgálja az emberi jogokkal való román visszaéléseket."

... "Miután naponta találnak agyonlőve állítólagos menekülteket a Duna partján, az ENSz az emberi jogokkal való román visszaéléseket kivizsgálja. Genf-ben, az ENSzhez delegált svéd bizottság memorandumon dolgozik, mely az ezen nemzetközi szervezet Emberi Jogok Védelmére felállított bizottsághoz kerül az elkövetkező napokban. Teljes kivizsgálást kérnek, hogy mi történik Romániában, miután növekszik a diplomáciai elszigetelődés Nicolai Ceausescu kormánya ellen, a két milliós magyar nemzeti kisebbséggel való bánásmód miatt.

A nemzetközi érdeklődés középpontjában Ceausescunak a nagyobbbrészt Erdélyben, zömmel magyar vidékeken lévő 7000 falunak a lerombolása és azoknak 558 mezőgazdasági -ipari üzemekkel való helyettesítése áll. Úgy látszik, hogy ez a legújabb terv a több évtized kísérletezései után, melyek az ősrégi magyar nyelv és kultúra kipusztítását célozzák.

Az elmúlt néhány hónap alatt, legalább négyszázat öltek meg a román határőrök azok közül, akik Magyarországra, vagy a Dunán át Jugoszláviába akartak menekülni. Magyarország, mely ma legalább 20,000 romániai menekültet szállásolt be, most az ENSz segítségét kérte, mely lépése egyedülálló két Keleti Blokkhoz tartozó ország között. Naponta kb. 100 menekült érkezik és a diplomáciai viszony Budapest és Bucharest között feszült. A magyar sajtó-jelentések szerint 18 állítólagos menekült holttestét találták meg magyar területen az elmúlt néhány hét alatt. Ezeket nyilvánvalóan román határőrök ölték meg "az üldözés hevében".

Néhány nappal ezelőtt összezapás volt erdélyi falusiak és a katonaság között, Nagyvárad határában, miután a katonák elfogtak 12 fiatal leányt, akik menekülni akartak, mire megerősszakolták őket és agyonverték.

Magyarország az emberi jogok megsértésének ügyét szeretné az ENSz közgyűlése, vagy a Biztonsági Tanács elé vinni és ehhez kérte több ország támogatását. " (Southam News. KGy)

+++++

KÖNYVEK

EURÓPA

MAGYARORSZÁG

ERDÉLYBŐL JÖTTEK, írta: dr. KENDE PÉTER, kiadta az Ifjusági Lap és Könyvkiadó, Debrecen, 1988-ban. Puha kötésben, 161 oldalon. Ára: 59 forint.

A kiadó így ír előszavában: ... "A szomszédos országokban élő magyarság lélekszámát tekintve Európa legnagyobb nemzeti kisebbsége. Értethető tehát, hogy Magyarország különös érzékenységgel figyeli életük változásait. Újabbán a romániai magyarság sorsváltozását kell figyelnünk erősödő aggodalommal. Olyan fogalmat kell újratanulnunk, melyről végképp

azt hihettük, a történelem kódébe vész: áttelepülők.

Ezt a könyvet a benne megszólaló emberek életének leállítására, a szavaikban megfogalmazódó sorsgondok időszerűsége élteti. Célja, hogy ezekre a korántsem egyedi életsorsokra felhívja a minél szélesebb közfigyelmet. Ógörög tragédiák nyelvén lehetne csak igazán elmondani, ami a mélyben munkál.

Emberek szólalnak meg, valamennyien név nélkül, ez esetben ugyanis jó ok van e homályra, a nyilatkozók ilyen védelmére is. Emberek szólalnak meg, akik megélt történeteiket a sokat szenvedettek zaklatottságával adják elő.

A kötet célja, hogy néhány fontos kérdés köré csoportosítva bemutassa a társadalmi szervek, az egyházak, üzemek, magánszemélyek segítőkész tevékenységét, s ezen keresztül rávilágítson az országra, egész társadalmunkra neheződő felelősségre is.

Ezen kötetnek nem szándéka ellentéteket szítani népek között. Emberségünknek, magyarságunknak, európaiasságunknak nagy próbái előtt állunk.

Hivatalos adatok szerint a letelepedési kérelmek száma emelkedett: 1985-ben: 3550; 1986-ban: 4952; 1987-ben: 8068 volt.

A kérelmek, mintegy 80%-át engedélyezték.

Az ugrásszerű növekedést elsősorban a Romániában élő magyar nemzeti-ségű állampolgárok letelepedési kérelmei okozták: közülök

1985-ben: 1719-en; 1986-ban: 3284-en; 1987-ben: 6499-en fordultak a hatóságokhoz letelepedési szándékkal. Ugyancsak növekedett a tartózkodási engedélyek meghosszabbítására benyújtott kérelmek száma is.

.....

DE MI LESZ A HARANGOKKAL? (Erdély, 1988) Útirajz. Írta: VÉGH ANTAL. Kiadta a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapja Debrecenben 1988 júliusában. Puha kötetben, képekkel, 287 oldalon. Ára: 98 forint.

Így ír a szerző: "... Tíz év is kellene egy Erdélyről szóló könyvhöz. Tíz év helyett tíz nap Erdélyországban. Hazajön az ember Erdélyből és nincs vége semminek. Mert, mint fehér lepedőbe bugyolált félelmetes kísértetek jönnek utána az újabb és újabb hírek. Hogy kész az állásfoglalás, már csak az elfogadása van hátra. Állásfoglalás! Kik foglaltak állást? Egy ember, egyetlenegy ember jóváhagyásával hétezer romániai falut akarnak felszámolni, alig több, mint tíz év leforgása alatt. Házastul, templomostul, temetőstül. Itt volt a hír, mire hazajöttem.

Arról még csak később döntenek, hogy mely községek lesznek azok, amelyekre a halálos ítélet szól. Ezt majd csak később döntik el. NEM IGAZ!

Mert tíz napos erdélyi út után előre lehet mondani, melyik lesz az a legyilkolt hétezer falu. Az a hét ezer lesz, amelyet eddig még nem sikerült elrománosítani, ahol még magyar községek élnek népdalokban, táncban, dalárdában, egyforma kalapviselésben, a hallgatás, a némaság konok összefogásában, a népmese közös világában, a népviselet megkülönböztető összetartozásában, a templomok hűvös csendjében, ahol 7-800, vagy még annál is több éve imádkozik együtt a nép.

Ki akar, ki próbál, ki szeretne lebeszélni ennek a könyvnek a megírásáról? És ki tilthatja meg? Ki, mivel int óvatosságra? Az eddigi hallgató-saink bűneit, ki akarja most erénnyé formálni? Tíz nap Erdélyben. És mindez ma, Európa közepén, a XX. század legvégén.

Erdélyország lakossága ma tragikus napokat él. És ez a tragédia ket-tős. Mindenünnen szorít. Nincs kegyelem, nincs kibúvó. Tragédia ottmaradni és tragédia Erdélyből eljönni egyaránt. Ezért drámai a helyzet. Mert nincs harmadik út.

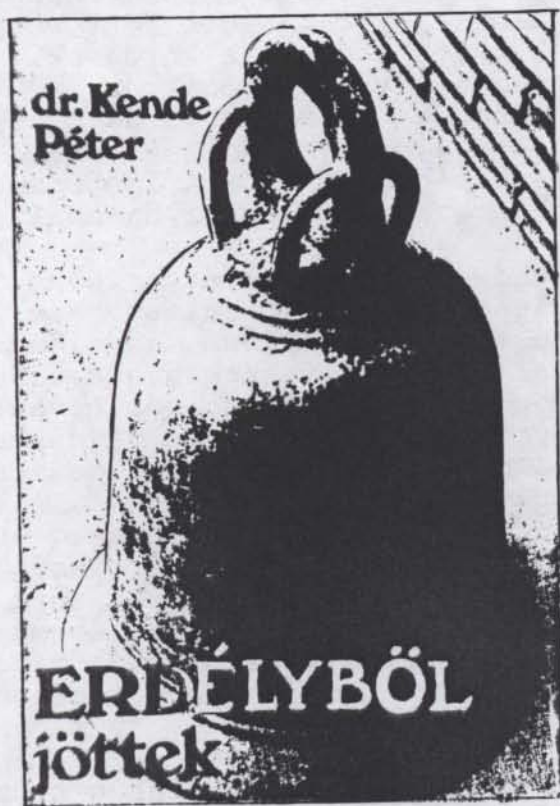
Tíz-tizenkét év van még a homogén román nemzetállam kialakulásáig. A célba az ezredfordulóig kell befutni. Tíz nap Erdélyben! Az ezredforduló? Melyik ezredforduló? Nyugtalanít, kísért a hétezer falu sorsa újra, meg újra...

Korond felett van egy homály
Az én rózsám alatta áll
Gyere rózsám ki alula
Megver az eső alatta...

Ahol ilyen dalok születnek, oda nem lesz elég ez a közelgő ezredforduló a megsemmisüléshez. Még a következő ezredforduló sem!...Ezt az üzenetet hoztam Erdélyből! Ne féljetekek emberek! Volt Erdély már nagyobb szorításban is. Hullottak ott már keservebben is a könnycseppek... És mégis... este a Kolozsvár melletti SZÉK községben istenarccal ötszáz ember táncot jár... pirosban, feketében. A vér és a gyász színeiben. Énekelnek, táncolnak, átfogják egymás vállát, derekát...

Ma este lejár a tizedik napunk. Itt, itt a Gyimesi hágón innen, a havasokban kellene elköszönni Erdélyországtól. Volna még itt valaki at út mentén - egy csángó magyar - a kézfogásra. "Nagy bajban vagyunk mi itt, kérem alássan. Hogy nincs kenyér, hogy nincs iskola, hogy nincs magyar szó? Nem ezek a legnagyobb bajok. Hanem, hogy itt él az ember, ahol született. És nem tudja már ezt a földet úgy szeretni, mint ahogy a hazát szeretni kéne. Ez a legnagyobb baj! Mert ez nem a hazája már! Ez már idegen föld. Innen elvágódunk. "

Hogy kellene megértetni azokkal, akikre emberi sorsok, népek jelenjövője van bízva? Még most sem volna késő mindent megérteni és azután kezét nyújtani egymásnak. 1988 májusában. "

KANADA

DOMOKOS SÁNDOR: TISZTÍTÓTŰZ. Korrajz, kisregény a két világháború közötti, majd a stalini nemzetirtásnak odaítélt, de 1956-ban mégis magáralált Magyarországról.

A szereplők mind élő, az író által ismert alakok. Csak az esemény szövése helyezi őket egy elképzelt környezetbe. Az események a trianoni csonkaságban is erőre kapó társadalomban indulnak el, melyek áttörték a ferencjózsefi válaszfalakat, mely felölelte fajtánk középosztály-paraszt- és munkássorból származó tehetséges és szorgalmas fiataljait, hogy azok elindulhassanak a karrier felé. Ezt szolgálták középiskolai konviktusok, egyetemi kollégiumok, diák-menzák és tandíjmentességek. A nemzet megújulás utáni erőfeszítésének azonban határt szabtak az anyagiak.

A történet főszereplője Bárdoss Zoltán, aki híres festőművész lesz Nyugaton és 1956-ban képeinek kiállítására hazautazik Budapestre. Volt szerelme és öccse már nem él. Barátai révén azonban egyre jobban belelát a "felszabadulás"-ba és a francia követségen éri október 23.-a. Ő is áldozata lesz a szabadságharcnak.

A szerző kiadása 1989-ben, puha kötésben 247 oldalon. Ára 12.-Cdn., vagy 10.-US dollár + postaköltség.

+++

VOLGA-PARTI SZERENÁD, zenei szerzemény, írta és zenéjét szerezte: RADNÓTHY KÁROLY (Calgary, Alberta, Kanada). Benyújtotta a clevelandi Magyar Kongresszus Árpád-pályázatára, ahol ARANY ÁRPÁD-ÉRMET nyert.

Ez a címe az új magyar operettnek, amely az emigrációban született.

1987 őszén, egy gyűlés alkalmával össze jöttem RADNÓTHY KÁROLY kedves barátommal, aki tudva azt, hogy hosszabb időt töltöttem hadifogságban, különböző kérdéseket tett föl, az ottani életről. Megtörtént, vagy megtörténhetett volna dolgokról. Látva kíváncsiságomat a kérdésekkel kapcsolatban, bevallotta, hogy egy operett megírásán dolgozik.

A török-idők emlékeként meg van nekünk a "Gülbaba". Ő az Orosz-dolgot akarja megörökíteni, egy zenés szindarabban.

A tőlem kért adatokra azért volt szükség, hogy azok a láncszemek, amelyek a saját fantáziájából a dolgok összekapcsolására használt, előfordulhattak, vagy nem.

Mikor a darab elkészült, Károly meghívott és ismertette velem. Őszintén bevallom, egy nagyon kellemes meglepetésben volt részem. Azt már régen tudtam róla, hogy egy kiváló színész, egy olyan ének, és előadó művész, akit mindig nagy élmény volt hallgatni. Egyházunk karnagya, s több hangszer, ha nem is művészi nívón, de kitűnően kezel. Versei és novellái itt nagyon ismertek, és közkedveltek, de ez a darab, egy olyan fájdalmasan szép és tökéletes valami, hogy nagyon meglepett. Egyáltalán nem csodálom, hogy az "Árpád Akadémia" arany éremmel tüntette ki.

A "Gülbaba" és a "Volga-parti Szerenád" között, a különbség óriási nagy. Míg az első a török-megszállás után évszázadokkal írt szép mese, a legkisebb valóság nélkül, addig a másik, a jelen, a mai élet zord valóságát rögzíti szövegbe és zenébe amit mi élünk át, s amit még ma is szenvednek volt bajtársaink, akiknek nem sikerült a fogságból hazajönni.

Az egész darab arra van fölépítve, hogy egy főhadnagy fogságba kerül, néhány emberével. Erdőirtáshoz viszik őket, ahol egy fa rádól, eltöri a jobb vállát. Kórházba viszik, ahol megismer egy ápolónőt, aki egy, az első háború után kint maradt honfitársunk lánya. Tökéletesen beszél magyarul.

Árpád haza akarja hozni, de nem lehet. A darab zenéje, egy nagyon változatos, minden igényt kielégítő zenei élmény. Az énekszámok, Károlytól megszokott kellemes, lágy hangsorokra (C moll, G moll) fölépített fájdalmasan szép melódiák. Ezekből állapítottam meg, hogy Károly barátom, mint zeneszerző is komoly tehetséggel rendelkezik.

A darab hatodik képe, egy bravurosán összeépített tragi-komédia, ami kezdődik Árpád szólójával, amelyben a szerző szívének, lelkének minden hazaszeretete benne sír.

" Van egy ország, a Kárpátok ölében
Nekünk e kis darab föld kincset ér.
Hősök véréből ázott minden rögje,
E drága földön ott születtem én.
S most rab vagyok, mert védtelek, Hazám,
A nagy világ ezt bűnnek rója rám,
De bárhogy forduljon rab-életem,
Hazám, szeretni foglak szüntelen,
Szülőföldem, te drága mindenem! "

És utána a tehetetlenségre ítélt hadifogoly, az ég felé fordul:
"Uram! Én nem akarok perbeszállni veled, csak mély alázattal kérdelem:
Miért büntetsz minket, mások bűnéért? Ezt nem mi akartuk, ezt nem mi kezdtük..."

Még csak annyit, a legújabb operettünkről, hogy azt hiszem, jelenleg még ez az egyetlen, a színházi irodalmunkban, amit egyetlen szerző írt, szöveget-zenét egyaránt; tiszta szívemből kívánom, hogy egyszer valahol láthassam Károly barátom "Volga-parti Szerená"-ját színpadon.

(VARGA ISTVÁN, Calgary, Alberta, Kanada.)

+++++

VIII. A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL.

Az 1988-as Segélyakciónkra érkezett levelekből:

1988.XI.28... "Először is kívánok áldott Karácsonyt és boldog Újesztendőt az egész családnak. A küldeményt megkaptam, melyet hálásan köszönök. Sok szeretettel üdvözlöm az egész családot és Isten áldását kérem az egész családra..."

1988-XII.5... "Köszönettel átvettem (a küldeményt)..."

1988.XI.26... "A távollévő helyett én, mint nászasszonya köszönettel átvettem a küldeményt..."

1988.XII.16... " Jó erőt és egészséget, kellemes Karácsonyt és áldásos Újesztendőt kívánunk honfitársi szeretettel..."

.....

Bajtársainktól érkezett levelekből:

B.Á. (New York, N.Y., USA) 1988.XII.13... " Annakidején megígértem, hogy beszámolok a Dobolyi féle csendőrzászlóról, amit tudok. A zászló 1951-ben készült. Dr. DOBOLYI ezds.úr Salzburgban, egy apácázárdában lakott, ahol volt öt magyar apáca is. Ezek az apácák nagyon tevékenykedtek és mindennap sok magyar menekültnek adtak ennivalót. Azt szokták mondani, hogy nyugtalan lenne a lelkiismeretük, ha egy magyar is éhes

gyomorral menne aludni. Ezek az apácák készítették el a gyönyörű zászlót, melynek én is anyagi részese voltam. Abban az időben adtam 200.-shillinget, ami egy havi fizetésem volt. A róla készített kis fényképet ide mellékelem. A zászló látható oldalán van a Szentkorona, a másik oldalán pedig a gyönyörű csendőrkalap. A képen a jobboldali sorban balra a 4. én vagyok. Ugyanabban a sorban a zászló mellett dr. DOBOLYI ezds. úr, mellette JEGENYÉS PÁL főtörm. A baloldali sorban balról jobbra a 3. dr. BOROSS FERENC a volt ügyvédi kamarának alelnöke, az 5. dr. NAGY JÓZSEF csopaki plébános, ő szentelte fel a zászlót.

Amikor JEGENYÉS PÁL bátyánk kijött Amerikába (ő volt az első, aki kijött), akkor rábízta, hogy Jegenyésnél lévő összes csendőr-dolgát én vigyem el a zárdába DOBOLYI ezds. úrnak, amit én egyik segítőtársammal meg is tettem, a Parsi lágertől a zárdába. Közben én lekerültem az Innsbruck mellett lévő Rumi táborba, az amerikaiak által fenntartott őrséghez, mely tiszta magyarokból állt és annak kb. 70%-a csendőr volt. Ez idő alatt DOBOLYI ezds. úr is kijött Amerikába, aki magával hozta a zászlót is. Én kb. 3 év múlva jöttem ki Amerikába. Itt nem találkoztam soha egyikkel sem. Így a zászló sorsáról se tudok többet. "

(Lásd: B.L.1977/1.szám 32.oldal,
A zászló felírása:

a korona felett: AVE SANCTA CORONA
a korona alatt: MAGYAR KIRÁLYI
CSENDŐRSÉG
1951

(Szerk.)

Z.J.A. (Clearwater, Fl., USA) 1989.I.11... " A B.L.-t igen értékesnek és érdekesnek találom. Jól megszervezett írógárdával, lelkes tájékoztató hívekkel, áldozatos, fáradhatatlan bajtársakkal! Ezért sikeres és értékes. Természetesen kérem továbbra is. Egyet nem értek, hogyan tudnak 60 oldalas B.L.-t produkálni? Anyagilag megfizeti önmagát? Előfizetők száma? Csak gratulálni lehet munkátokhoz. "

(Közösségünket és a Bajtársi Levelet bajtársaink közreműködése és páratlan áldozatkészsége tartja fenn. Elismerésünk és köszönetünk érte. Szerk.)

H.B. (Welland, Ont., Kanada) 1988.XII.11... " A Bajtársi Levél nagyon jó, ízlésesen van megírva. A szerkesztés is kiváló. Továbbra is sok szerencsét kívánok, hogy még sokáig olvashassuk a lapot... Kellemes Karácsonyt és egy egészséges, boldog Újesztendőt kívánok! "

" ERDÉLYBŐL JÖTTEM " 1989.I.19... " Aki tud, menekül. Rendkívül nehéz helyzetbe kerül az, akinek Magyarországon nincs hozzátartozója, mert itt is egyre nehezebb a megélhetés, egyre rosszabb a gazdasági helyzet. Többen munkanélküliek, a megélhetés borzasztó sokba kerül, a lakásárak meg olyan magasak, hogy az életbe induló mostani fiataloknak egyszerűen kilátástalan a jövője. Ezen a nehéz társadalmi helyzeten ront az erdélyi menekültekkel való törődés kötelessége. A legelviselhetetlenebb pedig

pedig azoknak a sorsa, akik nem tudnak, vagy nem akarnak eljönni onnan. Éheznek, fáznak és a magyarságuk miatt még üldözik is őket, mert féltik tőlük Erdélyt.

Tudjátok, itt nagy a bűne a magyar politikának, mert idáig nem volt szabad még csak szóbahozni sem az ott élő emberek helyzetét, olyan indoklással, hogy nem járathatjuk le egy szomszédos baráti szocialista ország tekintélyét! Hagytuk elfekélyesedni annyira a dolgot, hogy generációk nőttek fel anélkül, hogy tudták volna, vagy tanulták volna történelemből, hogy miért is lett ilyen kicsi az ország és anélkül, hogy tudták volna, hogy magyar testvéreink hány millióan élnek a határokon túl is. Nagy hiba volt, sőt bűn, nem ápolni a nemzettudatot, s kiszolgáltatni emberek millióit, ártatlan gyermekeket a nyomornak és szenvedésnek.

Öcsémeknek itt tudtunk segíteni, jó munkahelyük van, egyelőre nálam laknak, de remény van rá, hogy a vállalatától rövidesen lakást kapnak..."

A.B. (Florida, Argentina) 1989.I.23... " Kérdésedre válaszolva: azt tudjátok, hogy Peronné terror tartotta félelemben az országot. Ez megkezdődött már Lanusse elnök alatt. Már annyira lövöldözték a katonákat, rendőröket, a civil lakosságot (pl., ha pénz, gyógyszer, orvosi felszerelés, autó kellett), az azokkal foglalkozó polgári alkalmazottak nem tudták, hogy mikor lövik agyon. Ennek Videla altbgy. vetett véget, mikor letartóztatta P-nét és a hadüzenet nélküli háborúra hadüzenettel válaszolt és ott lövette agyon (a terroristákat), ahol csak lehetett.

Ez ment egészen a MALVINA (Falkland szigetek) háborúig, mikor Galtieri elnök hadat üzent az angoloknak és megpróbálta fegyveres úton visszazserezni a sziget-világot. De súlyosan tévedett, mert alig kiképzett légénységet vitt le a -20 fokos hidegbe csaknem nyári ruházatban. Ezek legtöbbször az északi, meleg tartományokból volt regrutálva, akik valóságosan megfagytak. Ez még nem lett volna végzetes baj. A harmadik óriási baklövésük volt, hogy saját hadianyaggyártás nélkül - ezt tudnia kellett volna -, nem indíthat háborút egy olyan nagyhatalom ellen, mint Anglia, melynek olyan hadiipara van, amit ezek álmukban sem tudnak elképzelni. A háborút elveszítették. Egyetlen pozitívuma, hogy ha nem követik el ezt a háborút, letelt volna a 150 év és elveszítették volna a jogukat a követelésre. Helyesen: elveszítették volna a követelés jogát.

A fiatal tisztek, altisztek és a légénység megállta a helyét. Volt egy legendás tisztjük Mohamed Ali Seineldin ezds. A háború után a katonák elleni gyűlölet tetőfokára hágott. Galtieri után következett "ideiglenes" katona-elnök nem volt már erélyes és előkészítette a választásokat. Közben a baloldali "demokratikus" pártok egymással összeülekezve tüntettek a katonák ellen.

A "harc" ádáz volt. A peronisták mögött inkább a kisemberek és néhány baloldali elem volt. Mind kiskaliberűek, de a középosztály szimpatizált velük. A ma "uralkodó" radikálisok mögött állott a pénzes osztály és akik úgy vélték, hogy "csöcseléssel" nem lehet országot "kormányozni". Ahogy hatalomra jutottak, első dolguk volt a katonák elleni hadjárat, letartóztatások, az elmenekült antikommunisták kiadatását kérték hamis vádakkal stb... Engedélyezték a katonák elleni tüntetéseket. A katonákat rendőri felügyelet alá helyezték. Civilek (volt terroristák) ítélték katonák felett. A Malvina háborúban vezető tisztek, tábornokok 4-4 évet kaptak..."

v. Sz.J. (London, Anglia) 1988.IX.3... " Tavalý, barátok meghívására, ellátogattam Jugoszláviába, Muraszombaton laktam két hétig. Elvittek a

volt örskörletem majdnem valamennyi községébe. A régi ismerősök, barátok a nyakamba borultak, mikor megtudták, hogy ki is vagyok. Ahol szolgáltam, a tótkerszturi őrsön, az épület még meg van, csak most már kocsma lett. Bementünk és ittunk a volt csendőrök egészségére. Jól esett az a fogadtatás, amit kaptam a régi barátok és ismerősöktől. Jugoszlávia nagyon le van maradva nyugattól, rossz utak, düledező házak, korán öregedő emberek. A régi barátok közül sokan fiatalon meghaltak már. Először félttem bemenni az országba, ahol ugyanúgy nem kell vizum, mint egy másik nyugati országba. Senki nem kérdezte meg, hogy ki vagyok és miért mentem. Még áll a volt sznypsag. épülete is magán kézen..."

B. J. (Ligist, Ausztria) 1989.I.3.-án... " A karácsonyi ünnepekre készülődtünk, mikor v. LENGYEL BÉLA altbgy.úr 1988.XII.20-án visszaadta lelkét a Mindenhatónak. Október óta kórházban volt, hol én többször meglátogattam. XII.2-án, mikor nála voltam, még hosszabb ideig beszélt velem. Búcsúzáskor, remegő kezének ujjával háromszor keresztet vetett a homlokomra, mondván: "Áldom és üdvözlöm bajtársaimat!" Egy héttel később mélyen aludt, gondolom gyógyszer, vagy injekció hatása alatt volt. Egy ideig álltam az ágya mellett, mikor egy ápolónő jött és felkeltette. Köszöntésemet kezének intésével viszonzotta, majd halk szóval mondta: "Fiam, imádkozz értem!" Ez volt az utolsó szava, amelyet hozzám intézett, majd behunyta szemeit és elaludt.

Kérését teljesítve a közeli templom oltáránál imáimmal kértem az Ég segítségét a súlyos betegnek. December 20-án újra meglátogattam d.u., amikor már ágya a mellette fekvő betegtől egy felhúzott terítővel el volt különítve. Betegünk már eszméletlen állapotban volt, erőltetve lélegzett, mint egy fáradt ember. Arcán látható volt, hogy utolsó órájához közeledik. Csak álltam a haldokló ágya mellett, látnom kellett, hogy hogyan hervad és hogyan dől ki nemzetünk erdejének egy nagy fája. Búcsúzáskor az Ég oltalmát kérve, keresztet vetettem a homlokára és sitetve mentem a közeli templomba. Talán éppen imáim kísérték Altábornagy úr lelkét a Mindenható elé... Karácsonyfáinkon halotti gyertyák égtek."

Dr. Sz.S. (Toronto, Ont., Kanada) 1989.I.13... " A Csendőrnapról mi is meg fogunk emlékezni a templomokban, de más ünneplést nem fogunk tartani. Lassanként már úgy is alig lenne valaki, aki el tudna jönni egy ilyen alkalomra. Január 5-én templomban voltam és I-vel egymás mellett ültünk. A szertartás végén a lelkész imádkozott, szokás szerint, a betegekért stb. s végül azokért, akiket igazságtalanul vádolnak. Szép és rövid könyörgést mondott. A végén I. odasugta, hogy most, vasárnap Torontóban minden magyar templomban így imádkoznak... "

D. D. J. (München, BRD.) 1989.I.30... " KULTSÁR LAJOS alez.úrról egy örök emlék maradt 1938-ból, a S-tarján-i prbcső.tanfolyamról. A BTK-t oktatta, igazi úr, komoly, de igazságos, kit sohasem láttunk mosolyogni. Egyik órán TAKÁCS prbcső.-nek kellett, hogy számot adjon tudásáról, a területen kivűliségről, hogy azt kik élvezik. Takács hallgat. Én sugom neki: " a hercegprímás ", de ő, csak a primás szót tudta kivenni a sugásból, s azt felelte, hogy " a primás ". Kultsár: " De melyik primás?" Takács: " Hát, amelyik a rádióban muzsikál! " Erre, persze, az egész tantermet elfogta a nevetés és, még az alez.úr is a hasát fogta a kacagástól. Mikor vége lett a kacagásnak, megszólalt: "Most álljon fel az, aki sugott" - mert meghallotta. Felálltam. Csak annyit mondott, hogy: "Dorozsmai, magának egy nagyon jó jegye van BTK-ból, de ha ez még egyszer előfordul, úgy lerontom a jegyét, hogy a vizsga végéig se tudja helyre-

hozni!" ... A jó Isten adjon örök nyugodalmat,volt szeretett BTK oktató tisztünknek...."

Özv. H. I.-né (Queanbeyan, N.S.W., Ausztrália) 1989.I.17..." ...küldött jókívánságait külön köszönöm. Én is ezúton szeretném tolmácsolni jókívánságaimat kedves Mindnyájuk számára, - kérem a Mindenhatót,adjon erőt,egészséget,hogy az 1989 évben is nyugalomban és békében folytathassák áldozatos munkájukat - a Bajtársi Közösség fönmaradásáért. - Mellékelve küldök bankcsekket a B.L. 1989 évi hozzájárulásához.- "

B. I. (Ohio, USA) 1988.XII.8-án... "... október első felében Budapesten voltam. Unokahúgom lakásán ülve néztük a magyar TV-t. A képernyőn egyszerre megjelent egy bemondó és a m.kir.csendőrség történetéről tartott előadást. Nem hittem sem fülemnek,sem a szememnek. Ezt a szót se lehetett kiejteni még pár hónapja se. Vártam,persze,hogy pocskondiázni fog titeket. És itt következett be a még nagyobb meglepetés. Egészen reális leírást adott. Rámutatott,hogy a csendőrség tökéletes rendet tartott az országban és széleskörű tekintélynek örvendett. Előadása közben megjelent a képernyőn egy régi csendőregyenruhába öltözött tiszthelyettes és az őrsön kihallgatott egy vádlottat. Semmi túlzás, teljesen úgy,ahogyan a régi világban lefolyt. Az egyenruha láttán könny szökött a szemembe,a család minden tagja meghatottan nézett rám. Gondoltam,érdekelni fog Téged és bajtársaidat. Hihetetlen változások mentek végbe és most többet is várnak a magyarok. Ölel: barátod...."

Dr. T. Gy. (Liverpool, N.S.W., Ausztrália) 1988. I.15... " A B.L. csomagok közül egyet dec.19-én, a másik kettőt tegnap, január 16-án kaptam meg. Hogy hol kóborogtak ennyi ideig,ki tudná azt megmondani?Már azon voltam,hogy elpanaszoljam Neked bajomat,mikor végre megérkeztek,épségben. A vámhivatal nem bontotta föl őket. Köszönet érte mindazoknak,akik a szép,tartalmas szám elkészítésében közreműködtek,elsősorban Sándor bajtársunknak..."

Dr. A.L.T. (Bulverde, TX.,USA.) 1989.I.15... " A B.L.remekelt,mint mindig,ez az én injekcióm,ami tartja bennem a hitet és a reményt.Sajnos, az eltávozók listája növekszik, de ezen segíteni nem lehet. "

V. Sz. L. (North Ridgeville, OH.,USA) 1989.I.16... " Csatoltan küldöm a B.L.-nek a MCsCsK hozzájárulását (200.-), valamint saját részemről 20.-t. 1956 óta élek itt az államokban és már én is a 60-as éveket taposom. A megalakulástól fogva tagja vagyok az itteni csendőregyesületnek,márcsak édesapám v.SZENTPÉTERY JÁNOS ezds. emléke miatt is. Ő Kolozsvárról települt ki Németországba,hol amerikai fogságba esett. Itt talákoztam velük és együtt voltunk jóformán az egész idő alatt, míg őt, mint a többi ezredest az amerikaiak elvitték Dachaubá. Minket 1946 tavaszán engedtek el,illetve vittek haza. Ő egy pár hónap mulva ért csak haza Magyarországra. Érkezése után azonnal internálták. Egy évig tartották úgy, majd hozzánk engedték, de rendőri felügyelettel.Édesanyám, már 1945-ben otthon volt,mert az oroszok elfogták a kitelepítő vonatot, s visszavitték Magyarországra. A nagynénémnél éltünk Budán. A rendőri felügyelet,persze,éveken keresztül éjjeli látogatásokkal járt, hol a rendőrség,hol az ÁVO részéről.

1951-ben kitelepítették az egész családot Pásztó mellé. Természetesen édesapám itt is rendőri felügyelet alatt maradt. Itt éltünk 1953-ig, míg a kitelepítéseket feloldották. Édesanyám 1952-ben,- mert a rendőrség nem engedélyezte kórházba szállítását, - édesapám 1953 novemberében

halt meg. A "Szabad Nép" 1951.VI.17-iki számában édesapám, valamint HUSZÁR ÁGOSTON és CZOGLER GUSZTÁV ny.vőrgy., NEMESSZEGHY LÁSZLÓ ny.ez-redes névleg is szerepelnek a kitelepítettek között; 190 tábornok, 1012 törzstiszt, 88 csendőrtiszt és több száz más vezetőállásban volt tiszt és tisztviselő. "

Sz. P. (London, Anglia) 1989.I.10... "Örömmel vettük a B.L.legutóbbi számát, mely érdekes, tartalmas,mint mindig. Sajnos szomorú olvasni a sok bajtársunk eltávozásáról. Amint láthatod a mellékelt beszámolómból, nálunk is fogy a létszám, alig vagyunk már néhányan,de akik még élünk,összetartunk, éljük a bajtársi életet, s ha kell,segítünk egymáson. Mindenki nagyon értékeli itt, amit a multban a kis londoni csendőrcsoport tett a Mindszenty Otthon felállítása és fenntartásában..."

v.Sz.L.J. (Como, W.A.,Ausztrália) 1988.XII.8... " Mi, Istennek legyen érte hála, valamennyien megvagyunk. Két fiunk és menyecskéim, meg a 8 unokánk valamennyien igen jó állapotban, míg mi ketten,öreges,tűrhetően,szedünk ugyan némi orvosságot. Éljük az öregek csendesülő életét. A Csendőrnapot a szokott szerény módon fogjuk megint megünnepelni.Igaz bajtársi szeretettel gondolunk Reád,a jó Isten segítőkéz kegyelme legyen mindannyiunkkal...40 kanadai dollárról szóló csekkemet ide mellékelem."

M. J. (Niagara Falls, Ont.,Kanada) 1988.XII.7... " Október végén kiírtam magamnak két hét szabadságot és elrepültem B.C.-be (Kanada) a rokonokhoz. Jó volt egy kicsit kizökkenni. Az idő nem volt valami jó, sokat esett az eső. De azért kijártunk salmon-ra (lazac) halászni.Itt nálunk is halásznak,itt is sok a salmon,de B.C.-ben egész más az íze,színe,mint itt,jó ízes. Itt majdnem mindenki visszadobja a salmont.A piszt-rágra harap mindenki.Legutóbb fogtam egy 3 és fél kilós szivárványos pisztrángot!"

G. K. (Magyarország) 1989.I.24-én... "Bizonyára Te is értesültél valamelyest,vagy éppen teljességgel az Erdéllyel kapcsolatos eseményekről. A helyzet szörnyű és az a megállapításom,hogy a magyarság fölszámolása az utolsó és egyben végső stádiumát éli.Abszolút lehetetlenné van téve a magyarság megélhetése és jövőjük biztosítása,amit a magyar nyelvoktatás és a magyar iskolák teljes bezárásával,valamint a magyarok kitelepítésével és a falvak felszámolásával érnek el. Bizony,itt EURÓPÁBAN népek eltűnése folyik. A román kommunizmus az erdélyi magyarságot totálisan likvidálni fogja és a magyarság 1100 éves létét semmisíti meg.

Szerencsére a magyar kormány megpróbál lépéseket tenni ez ügyben,de ezt csak diplomáciai síkon teszi,ami nem elegendő. Fájó,hogy az oroszok a háttérből,passzívan szemlélik az eseményeket,hiszen ők többet tehetnének,mert Románia is az ő csatlósuk és "jóbarátjuk".

Magyarországra tömegével,tízezrével érkeznek erdélyi menekültek, s most már annyira sokan vannak,hogy gondok jelentkeznek az elhelyezésük körül.Jórészüket a határon bújik át és,sajnos sokat agyonlőnek az örök. Igen sokan veszik útjukat Németországba,Svédországba,Svájcba,de átutaznak Kanadába és az Államokba is. Nekem igensok ottani barátom van,akik az USA-ba,illetve Kanadába szeretnének kiutazni,miután kijutottak Magyarországra..."

+++++

IX. HELYESBÍTÉS, ÉRTESÍTÉS, EGYÉB, NYUGTÁZÁSOK

KIEGÉSZÍTÉS

Néhai NAGY JÁNOS főtörm. és a drezdai bombázások- (1945.II.15.)-ról szóló hírhez, vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE bs-unk (Sarasota,FLA.,USA) az alábbiakat fűzi hozzá: ... " Sátoraljaújhelyen, 1953 őszén özv. dr. Palocsayné házában személyesen találkoztam PALOCSAY ISTVÁN fdgy. és PALOCSAY ZOLTÁN hdgy.-gyal, akik édesanyjuk meglátogatására jöttek haza. Zoltánnal 1956-ban novemberben egy táborban is találkoztunk. Jelen soruk és tartózkodási helyük előttem ismeretlen. PÁTKAY BÉLA évfolyamtársam volt és az én tudomásom szerint is a háború után a MÁV-nál volt alkalmazásban..."

Igy tehát mind a négy bs-unk túlélte a drezdai bombázásokat.

(A B.L.1988/2.szám 57. és 58. oldalán közölt HELYESBÍTÉS-hez.)

+++

HELYESBÍTÉS

TORONTO (Ont.,Kanada) A Bajtársi Levél 1988/2. számában a 15.oldalon: Kanada. 1988.II.28-án az Első Magyar Református Egyház templomában CSENDŐRNAP alkalmával tartott istentiszteleten helyesen:

Nt. SERESS ÖDÖN ref.lelkipásztor hirdetett Ígét, imádkozott hősihalott és mártírjainkért, az elhunytakért és az élőkért Testületünk 107. évfordulóján. (Tájékoztató)

+++

A M.KIR.FEGYVERES ERŐK MUZEUMA felhívása.

A Toronto-i Magyar Házban elhelyezett Múzeum vezetősége felkéri a bajtársakat, hogy akiknek birtokában magyar vonatkozású és muzeális értékkel bíró tárgyak, dokumentumok stb. vannak, azokat szíveskedjenek felajánlani az elől említett Múzeumnak. Nem csak katonai jellegű tárgyakat, hanem minden olyan emléktárgyat hálásan elfogadunk, mely a magyar történelem bármelyik korszakával és bármelyik ágával (művészet, építészet, népviselet stb., stb.,) kapcsolatban van. Tudomásunk szerint ez a Múzeum a külföldön lévő legnagyobb és önálló magyar múzeum, mely a történelmi múltunk szétszórta lévő emléktárgyait igyekszik összegyűjteni s majd egy felszabadult Magyarországra hazaszállítani.

A Magyar Ház-i elhelyezés nagy előnye a magángyűjteményekkel szemben az, hogy nyilvános s minden évben ezren és ezren látogatják (iskolások, felnőttek és magyarországi vendégek). Ezek számára nagy élmény ezen történelmi emlékek látása, mely ébren tartja bennük a magyarság-tudatot s a hazai látogatóknak pedig a hitét és reményét erősíti.

Levelezési cím: Magyar Ház. Múzeum, 840.St.Clair Ave.,W. Toronto,Ont.,Canada

M6C 1C1., Tel.: (416) 654-4926

+++++

ÉRTESÍTÉS

A BAJTÁRSI LEVÉL további zavartalan kézbesítése érdekében kérjük a Címzeteket, hogy lakásváltoztatásukat késedelem nélkül jelentsék a Kiadóhivatalnak.

Az általános áremelkedésekkel kapcsolatban a nyomtatási és főként a magas postai díjszabás igen megemelte kiadásainkat.

Miután még ma is küldjük a B.L.-t olyan címekre, ahonnan nemcsak a hozzájárulás marad el, hanem még életjelt se kapunk, nem tudhatjuk, hogy az illetők óhajtják-e továbbra is tájékoztatónkat. Ezért, ezekre a címekre a B.L. további küldését beszüntetjük.

Azon bajtársainktól, akiknek anyagi helyzete nem engedi meg, hogy a minimális hozzájárulást (évi 12.00 dollár 1975 óta) előre befizessék, értesítést kérünk.

Calgary, 1989 február 28.-án

Bajtársi üdvözlettel:
a KIADÓHÍVATAL

+++++

Megjelent: NAPHEGYI IMRE volt tüzér főhadnagy legújabb elbeszélés gyűjteménye "A BOMBÁK ÁRNYÉKÁBAN". A Szerző a keleti fronton szerzett tapasztalatait örökíti meg jóízű humorral, még a legmelegebb helyzeteket is átszöve a mosoly melegségével.

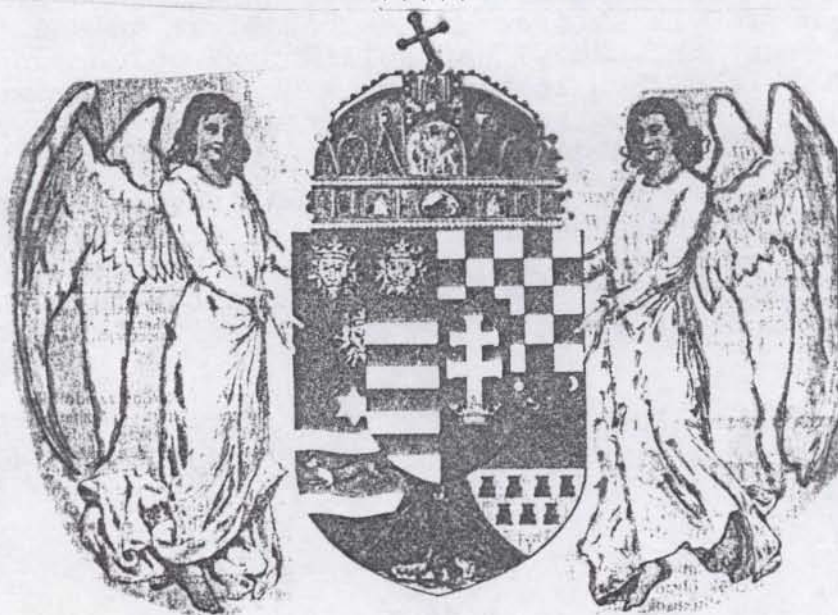
A könyv ára: Nyolc dollár + Postaköltség.

Megrendelhető a Szerző címén: Imre Naphegyi
90 Wildwood Park, Sec.D.
Winnipeg, Man.,
R3T 0C9 Canada.

Naphegyi Imre eddig megjelent művei: "CSALÁNBA NEM ÚT A MÉNKŐ"
"FIÓKBÓL" " PLÉBÁNOS ÚR "

A könyvek ára: 8.00 + Postaköltség.

+++++

Az MKCSBK VEZETŐSÉGE

ezuton is köszönettel nyugtazza Közösségünk fönntartására
befolyt önkéntes hozzájárulásokat és felülfizetéseket

1988 szeptember 1 - december 31-ig

Dr. K. Gy.	BL	15.00	V. I.	BL	12.00	D.D.J.	BL DM	50.00
H-né E. E.	BL US	25.00	K.A.Hamilton					
			csoport	SA	50.00	v.K.L.	BL	12.00
Özv.N.S -né	BL	12.00	Sz.G.	BL	12.00	v.V.F.	ISA US	30.00
Sz. I.	BL	20.00	N. N.	BL US	100.00	H.S.New Bruns-		
						wick csop.	BL US	80.00
F. L.	BL	12.00	Id.K.L.	BL	15.00	J.P.	BL US	15.00
Özv.v.H.Á -né	BL US	20.00	D. S.	BL	15.00	v.P. L.	BL	30.00
v. Á.A.Z.	BL US	10.00	H. A.	BL US	20.00	V. L.	BL	20.00
Özv.v.Z.E -né	BL US	20.00	B. J.	BL	20.00	Dr.H.E.	BL	25.00
Dr.K.F.L.	BL	30.00	Cs.F.Montreal			P.E.	BL US	20.00
Özv.Gy.Ö-né	BL	30.00	csoport		301.00	S.A.	BL US	25.00
Özv.N.J-né	BL US	15.00	v. D.F.	BL US	10.00	N.N.	BL US	20.00
M. J.	BL	15.00	S. F.	BL	12.00	v.S.E.	BL	10.00
H. B.	BL	12.00	Á. B.	BL US	17.00	v.Sz.Sz.	BL	25.00
v.Sz. L.J.	BL	40.00	v. R.I.	BL	12.00	K. F.	BL US	20.00
S. Á.	BL US	10.00	Dr.K.L.	BL US	25.00	B. Á.	BL US	20.00
M.M.L.	SA	45.00	Dr.K.F.F.	BL US	25.00	E. M.	BL US	15.00
T. J.	BL US	25.00						

1989 január 1 - február 28-ig

S. A.	BL	12.00	K. K.	BL	15.00	P. Ch.	BL	33.99
v.T. O.	BL US	20.00	P. B.	BL	25.00	Z. A. J.	BL US	30.00
Özv.M.J-né	BL US	20.00	K. I.	BL US	20.00	S. F.	BL	15.00
Dr. A.L.	BL US	20.00	B. M. Z.	BL US	20.00	v.Sz.L., M.Cs.Cs.K.		
Özv.H.I-né	BL	25.00	v.Sz.L.	BL US	20.00	Cleveland,		
Özv.S.H-né	BL	50.00	Dr. P.V.	BL	50.00	USA	BL US	200.00
			v. K.L.	BL	12.00	Sz. J.	BL	12.00
M. L.	BL	15.00	U. J.	BL	50.00	Sz. G.	BL	12.00
Özv. M.F-né	BL	12.00	R. K.	BL	12.00	K. M.	BL	12.00
Özv. N. S-né	BL	12.00	v. K. L.	BL	12.00	F. L.	BL	12.00
A. L.	BL	25.00	V. I.	BL	12.00	J. B.	BL	22.00
A. L.	CsJ	10.00	K. J.	BL	12.00	V. I.	BL	12.00
Dr. K. Gy.	BL	12.00	v.G.M.	BL	25.00	Dr. Sz.S.	BL	20.00
P. M.	BL	20.00				P. I.	BL	25.00
S. F.	BL	20.00	T. K.	BL US	25.00			
T.J.Franciaorsz.								
csoport	BL	100.00						

+++++